BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI SAYI: 254 19 ŞUBAT 1980 10 LİRA

Yaşasın demokratik güçlerin ortak iktidarı! Yaşasın Demokrasi Cephesi

Türkiye İşçi Partisi'nin 9 Şubat günü Ankara'da yapılan olağanüstü il temsilcileri toplantısıyla birlikte, Parti'nin tüm örgüt birimlerinde geçtiğimiz Ekim ayından bu yana sürdürülen genel tartışmayı sonuçlandıran ve Merkez Yönetim Kurulu tarafından hazırlanan "Tek Parti, Tek Cephe" adlı belge yayınlandı. Belgede, TİP MYK'nın 2 Şubat tarihli bildirisinde yapılan çağrıda da yer aldığı gibi, tüm demokratik güçlerin en geniş cephe ortaklığının kurulması zorunluluğu açıklandı ve böyle bir demokrasi cephesinin, işbirlikçi tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerini iktidardan uzaklaştırmasının ve bunun yerine başta işçi sınıfı ve köy emekçileri olmak üzere tüm emekçilerin, ilericilerin, demokratların, yurtseverlerin iktidarını kurmasının mümkün olduğu belirtildi.

★ TEK BİR DEMOKRASİ CEPHESİ

"Tek Parti, Tek Cephe" belgesinde, faşizm tehlikesinin yükselmesi ve faşizme karşı mücadele ile, bu mücadele süreci içinde ve sonunda ortaya çıkacak devrimci olanakların birlikte değerlendirilmesi gerektiği belirtilerek şöyle dendi: "Demokrasi güçleri açısından temel eksiklik, kalıcı ve sürekli bir güç ve eylem birliğinin yaratılıp, bunun demokrasi cephesini örme yönünde geliştirilememesi, bir antifaşist, antiemperyalist cephenin oluşturulamamış olmasıdır."

İşçi sınıfının politik hareket olarak, demokrasi güçlerinin kitlesel öncülüğünü almasının, bu güçlerin en geniş örgütlü birliğine giden adımları gerçekleştirmesinin başarılamadığının da belirtildiği belgede; politik güçler dengesindeki, ilk belirtileri 1977 seçimleri öncesinden itibaren görülmeye başlanan sağa doğru kayışın bu koşullarda yapılan 14 Ekim seçimleriyle ciddi boyutlara vardığı vurgulandı.

Bir demokrasi cephesinin zorunluluğu "Tek Parti, Tek Cephe" belgesinde daha sonra şöyle dile getirildi: "Büyük sermayenin, büyük toprak sahiplerinin, başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalist merkezlerle birlikte geliştirmeye çalıştıkları faşist tırmanışın durdurulması, bir faşist diktatörlük tehlikesinin engellenmesi, tüm temel demokratik hakların, özgürlüklerin korunup geliştirilmesi, faşizm yanlısı güçlerin ekonomik ve politik egemenliklerine son verilmesi, tüm demokratik güçlerin en geniş cephe ortaklığının kurulmasını gerektirmektedir."

★ CEPHENİN PROGRAMI, İŞÇİ SINIFININ MÜTTEFİKLERİ

Belgede daha sonra, TİP Programının, bugüne kadarki Parti belgelerinin antiemperyalist, antitekelci bir demokrasi cephesinin iktidara ulaştığı zaman yapılması gerekenler ve bunların ayrıntılandırılması konusunda zengin malzemeler sunduğu belirtilerek, böyle bir cephe programının esasları üzerinde duruldu. Demokrasi cephesinin öncü ve temel gücünün işçi sınıfı olduğu belirtilen belgede, bu öncülüğün, işçi sınıfının birliği sağlanıp geliştirilmedikçe de başarılamayacağı ve işçi sınıfına daha baştan bağışlanmış olmayıp, ancak mücadele sürecinde kazanılabileceği vurgulandı ve cephenin işçi-köylü ittifakına dayanacağına işaret edildi.

"Tek Parti, Tek Cephe" belgesinde daha sonra, kendi küçük sermayelerinin yanısıra kendi emekleriyle ekonomik yaşamda yer alan üretim ve hizmet kesimlerinin, esnaf ve zanaatkarların demokrasi cephesinin vazgeçilmez unsurları olduğu; ayrıca bir yandan tekelci sermayeye bağlı, diğer yandan da tekelci sermayeyle çelişkili bir yapıya sahip olan ve büyük bir kesimi çöküş süreci içinde bulunan küçük ve orta işletme sahiplerinin cepheye kazanılmasının, faşizmden yana olan güçleri soyutlamaya yardımcı olacağı dile getirildi.

İttifakların ve birliğin, emperyalizme karşı bir nitelik taşıdığı, tekelci büyük sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin ekonomik ve politik egemenliklerini hedef aldığı, sosyalizme ulaşmanın olanaklarını hazırladığı, işçi ve emekçi kitlelerin mücadele ve direnme yeteneğini geliştirdiği oranda anlamlı ve kabul edilebilir olduğunun belirtildiği belgede, kimi burjuva kesimlerinin sınıf niteliklerinin unutulmasının, işlevlerinin abartılmasının, kaçınılmaz olarak mücadelenin hedefine ulaşamaması sonucunu doğuracağına dikkat çekildi.

★ TEK BİR DEVRİM SÜRECİ

Antifaşist, antitekelci, antiemperyalist ve antişovenist bir cephe eliyle demokratik güçlerin ortak iktidarının kurulabileceğini öngören "Tek Parti, Tek Cephe" belgesinde, bu hedef, Türkiye'de devrim sürecinin gelişim çizgisi üzerinde de çözümlemelerle açıklandı.

Türkiye'de de tek ve birleşik bir devrim sürecinin söz konusu olduğunu vurgulayan belgede, bu sürecin muhtevasını belirleyenin, orta derecede gelişmiş kapitalist sosyo-ekonomik yapı, bu yapıda içiçe geçen demokratik ve sosyalist görevler, bu yapının temel çelişkisi olan emek sermaye çelişkisi ve bu devrim sürecinde işçi sınıfının öncülüğü olduğu belirtildi.

Bu nedenle "asıl olanı - sosyalist devrimi - gözden kaçırmayan, onu başa koyan" bir bütünsel anlayışla, "asıl olan için mücadelenin kısmi amaçlar için mücadeleyle başlamış bile olsa alevlenebileceğini unutmayan" bir uyanıklık ve esneklikle tarihsel görevlerin başarılabileceği belirtilen belgede, işçi sınıfının bağımsızlığını korumasının ve sömürüsüz bir toplum kurma hedefini bir an bile gözden kaçırmamasının tüm sürecin başta gelen başarı güvencesi olduğu vurgulandı.

★ DEVRİMCİ BİR DEMOKRATİK İKTİDAR

Öte yandan belgede, toplumsal yapıdan çeşitli düzeylerde çelişkiler ve sorunların kaynaklandığı ve bunların çözüme kavuşturulma olanaklarının sosyalist devrimden önce de doğabileceği belirtilerek, TİP'nin, sosyalist devrimden önce tekelci büyük sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin siyasal gücünün kırılması sonucu gerçekleşen, fakat henüz sosyalist nitelik taşımayan bir iktidar olanağını reddetmediği vurgulandı ve şöyle dendi:

" 'Geçici' ve devrimci bir karakter taşıyacak ve sosyalist devrime geçişin ilk evresi haline dönüştürülebilecek bu olanağın, devrim sürecinin daha ileri mevzilere sıçramasını sağlayacak nesnel olanaklar haline dönüştürülmesi, bu olanağın gerçekleştirilmesi uğruna temel politikaların geliştirilmesi ve bunun sağlanması için mücadele edilmesi, somut tarihsel koşullar ve sınıfsal güçler dengesi dikkate alınarak, Partimizce öngörülmektedir."

Belgenin daha ileriki bölümlerinde ise, antiemperyalist, antitekelci, demokratik bir iktidara, emperyalizmin ve tekelci sermayenin tüm olanaklarını sonuna kadar kullanıp karşı koyacağı hatırlatılarak, programıyla, sınıf bileşimiyle ve proletarya hegemonyasının sağlanmasıyla kalıcı bir devrimci nitelik taşıyacak olan bu demokratik iktidarın, başından itibaren sosyalist bir karaktere sahip olabileceği ya da kesintisiz bir biçimde sosyalist devrime, proletaryanın devrimci iktidarına dönüşebilecek olduğu da vurgulandı. Daha sonra ise, tekelci sermayenin, bir demokratik iktidar oluşurken ya da oluştuktan sonra şiddete başvurmak dahil tüm olanaklarını kullanarak karşı koyacağı ve işçi sınıfı partisi ile demokrasi cephesinin bu durumu dikkate almamazlık edemeyeceğine dikkat çekildi.

"Tek Parti, Tek Cephe" belgesinin diğer güncel ve somut sorunlara ilişkin bölümleriyle ilgili haberlerimiz, iç sayfalarımızda yer alıyor.

GÖREV BAŞINA

Emperyalizm ve uluslararası gericilik, özellikle Ortadoğu'da sosyalizmin ve halkların birbiri ardına gelen zaferlerine karşı anti-komünist kampanyaya hız vererek durumunu korumaya çalışıyor. Emperyalizmin hesapları ile tekelci sermayenin hesaplarının çakışması günümüz Türkiye'sinde de hızlı ve önemli gelişmeleri ortaya çıkarıyor.

14 Ekim seçimleri, MHP ve MSP destekli AP iktidarının kuruluşu ve Genel Kurmay Başkanı ile yüksek rütbeli dört komutanın muhtırası yeni bir süreci başlattı.

Bu sürecin bir yanı Demirel iktidarının bütün demokratik güçlere ve mevzilere yalın kılıç saldırısıyla gelişti. Tariş saldırısıyla bir sıçrama yapmak, daha büyük saldırıları için çok önemli bir politik mevzi kazanmak hesabına vardı ve şimdilik burada düğümlendi. Gerici-faşist güçlerin hesabı apaçık ortada. Elde ettikleri sınırlı avantajı, topyekun bir saldırıyla kalıcı kılınaya çalışıyorlar. Demokratik güçleri yılgınlığa, yılgınlığın kaçınılmaz sonucu olan kesin yenilgiye mahkum etmek istiyorlar.

Bu saldırıyı püskürtmek, faşist tırmanışı durdurmak ve yenmek mümkündür. Bugün için emperyalizm ve tekelci burjuvazi kuşkusuz güçlüdür, ama asla yenilmez değildir. Faşizmi ve gericiliği yenecek güç işçi sınıfının, emekçi kitlelerin, tüm demokratik güçlerin birleşik cephesidir.

Demokrasi güçlerinin, faşizmin ve gericiliğin güçlerine karşı mücadelesinin başarısı ve nihai zaferi de işçi sınıfının gücüne ve önderliğine sıkı sıkıya bağlıdır. Türkiye'nin bölgede ve dünyadaki gelişmelerin içinde yaşadığı özgül sürecin belirleyici yanı da işte burada ortaya çıkmaktadır.

İşçi sınıfı bu görevin üstesinden geleceğini, önderlik görevinin gereklerini yerine getireceğini her alanda ortaya koyuyor.

Bu görevin gerektirdiği adımlar aynı günlerde atıldı. Çok gerekli ve çok büyük kazanımlar sağlandı.

Birincisi pratikte ortaya çıktı. İşçi sınıfı Tekel'den, Ülker'den ve öteki fabrikalardan başlattığı pratiği Tariş'te kurduğu sınıf barikatlarına yükseltti. Tariş işçilerinin mücadelesi işçi sınıfının bütünü için olduğu kadar, emekçi kitleler için de yeni mücadele perspektiflerini ortaya çıkardı.

İşçi sınıfının politik hareketi aynı günlerde, gelişen pratiğin teorik çerçevede çözümlemesini yaptı. Türkiye İşçi Partisi, dört ay süren yoğun bir tartışma sonunda ve bütün örgütlerinin katkısıyla tarihsel bir belge ortaya koydu. Merkez Yönetim Kurulu "14 Ekim seçim sonuçları ve Türkiye'nin bugünkü koşullarında, seçim sonuçları ışığında ideolojik, politik ve örgütsel sorunlarımız ve önümüzdeki görevler" konulu, geniş kapsamlı tartışmanın sonuç belgesini yayınladı. "Sorunlarımız Görevlerimiz" başlığı altında "TEK PARTİ, TEK CEPHE" adını taşıyan sonuç belgesi yalnız Türkiye İşçi Partisi'nin değil, tümüyle işçi sınıfının ve demokratik güçlerin önündeki görevleri belirledi.

"TEK PARTİ TEK CEPHE", bilimsel sosyalist platformda yer alan örgütlere ve kadrolara zorunlu görevi, görevlerin somut hedefini gösteriyor. İşçi sınıfının ve bütün demokratik güçlerin mücadelelerini birleştirecek ve zafere götürecek tek ve güçlü komuta merkezinin oluşturulması görevi bütün engeller aşılarak başarılmalıdır.

"TEK PARTİ TEK CEPHE", bilimsel sosyalistlerle birlikte ilerici, yurtsever, demokratik güçlerin öncelikli görevini de açıklıkla ortaya koyuyor: Demokratik güçlerin kalıcı eylem birliğini ve giderek demokrasi cephesini oluşturup yenilmez kılmak.

Türkiye'nin yaşadığı sürecin ikinci yanı bu. Çürüyen ve kokuşana karşı, yarını belirleyecek yan da bu.

Şimdi görevler bütün açıklığıyla ortada. Bu görevleri başaracak güçler belli. O halde görev başına!

GÜNDÜZ MUTLUAY

TÜRKİYE'DE YÜRÜYÜŞ

Tekellerin korkusu

Yığınsal direniş

AP Temsilciler Meclisi'nin bildirisinde, sola karşı birlik çağrısında bulunularak, emperyalist merkezlerden daha geniş yardım istendi.

*

Boran:

"Demokrasi cephesi, faşizmi ve gericiliği tarihin karanlığına gömecektir."

*

Yığınsal direnişleri söndürme çabasının yeni formülü: Erken seçim demagojisi

Geçtiğimiz haftanın olaylarından biri, kamuoyuna yansıyan yönlerinden başka çok daha önemli özellikler taşıyordu. Bu olay, AP Temsilciler Meclisi'nin toplantısı ve toplantı sonrasında yayınlanan bildiriydi.

"SOLA KARŞI GÜÇLER, BİRLEŞİN!"

Demirel'in "namerdiz" tehdidiyle başlayan ve AP il yöneticilerinin, son ekonomik önlemlerin yarattığı hoşnutsuzluktan yakınmalarının yansıttığı telaşla süren toplantıdan sonra yayınlanan bildiride, erken seçime yakılan yeşil ışığın yanısıra, "solun karşısındaki güçlerin dağılmasının, Türkiye'nin bugün yaşamakta olduğu ıstırabın başlıca sebeplerinden" olduğu söyleniyor; "solun karşısında ve komünizmin son Türk devletini ortadan kaldırmaya kararlı olduğuna inanan herkesin" AP'nin yanında yer alması çağrısı yapılıyordu.

Demokrasinin karşısında gerici-faşist güçlerin daha da sıkı bütünleşmesi için yapılan bu çağrının arkasında, kitle eylemlerinin ve yığınsal direnişlerin yükselişinden, demokrasi güçlerinin cephe ve eylem birliği yolundaki gelişmelerden duyulan korku yatıyordu. Bu korku, yeni AP Genel Sekreteri Nahit Menteşe tarafından okunan bildiride, NATO'ya, IMF'ye, Dünya Bankası'na, AET'ye, tüm emperyalist merkezlere yapılan destek çağrısında ve sadakat yemininde de ifadesini buluyordu. Bildiride açıkça şöyle deniyordu:

"Dünyanın bu sıcak noktasında Türkiye, güvenilir bir müttefik olarak, aynı kaderi paylaşan dost ve müttefiklerinin de, bu gerçeğin icapları içerisinde olmaları zaruretine inanmaktadır."

BORAN'IN DEMECİ

Demirel'in Temsilciler Meclisi'nde yaptığı konuşma ise, Salı günü TİP Genel Başkanı Boran tarafından yanıtlandı. Bir dizi antidemokratik yasayla kuşa çevrilen kısıtlı demokrasiyi toptan ortadan kaldırmak, faşizmin açık diktatörlüğüne zemin hazırlamak isteyen Demirel'in, demokratik güçlere karşı girişt iği topyekun saldırının ardından "marksistlere, leninistlere sesleniyorum. Kurtuluş komünizm değil, demokrasidir" diyerek demagojinin eşsiz bir örneğini daha verdiğini belirten Boran demecini şöyle sürdürdü:

"Bir yandan demokratik hak ve özgürlükleri yoketmek için saldıran Demirel iktidarı, öte yandan da aldığı 'ekonomik tedbirlerle ülkeyi emperyalizme ve tekellere peşkeş çekiyor, bağımlılığı ve sömürüyü artırıyor.

"Türkiye'nin içine düşürüldüğü bunalımın baş sorumlularından biri olan Demirel, 'ekonomik tedbirler' adı altında işçi sınıfını, yoksul köylüleri, bütün emekçileri ve onlarla birlikte küçük ve orta işletmeleri ezerek tekelci büyük sermayeyi bunalımdan kurtarmak istiyor.

"Halka, demokrasiye düşman iktidar ve o iktidarın baş sorumlusu Demirel, ülkeyi faşizme götürmek için saldırıyor. Bu saldırıyı göğüsleyen, demokratik hak ve özgürlükler için direnen işçilere, emekçilere, bütünüyle demokratik güçlere 'burnunuzu sürtmezsek namerdiz' diyerek meydan okuyor.

"Demirel de, bütün faşizm özlemcileri de iyi bilmelidirler ki, Türkiye'nin bilimsel sosyalistleri, demokratları ve ilericileri faşist saldırılara boyun eğmeyeceklerdir. Boyun eğmeyeceklerini göstermektedirler.

"Emperyalizme ve faşizme karşı bütün güçlerin birleşeceği demokrasi cephesi, faşizmi ve gericiliği tarihin karanlığına gömecektir."

ERKEN SEÇİM TARTIŞMASI

AP toplantısından kaynaklanan "erken seçim" şantajı, MSP'nin "hazırız" yanıtıyla karşılaştı. AP hükümetinin devamını kendisinin "kerhen" desteğine bağlı tutmaya çalışan, ama parti içindeki köşebaşlarını tutmuş tekelci sermayenin has adamlarının "istifa" tehdidinin karşısında da ikircikten kurtulamayan MSP lideri Erbakan, Çarşamba günkü basın toplantısında ise, yine de şimdilik hükümeti düşürme niyetinde olmadıklarını açıklıyordu.

Tüm kamu kuruluşlarındaki kıyımları ve faşist işgali sürdürmenin, karanlık suç dosyasını kapalı tutmanın tek yolu olarak bir AP iktidarına yamanmayı gören MHP ise, mümkün olan en erken bir tarihte seçime gitmek için AP yönetiminin ortaya attığı şantajın baş destekçisi oldu.

AP hükümeti kurulalı daha o ünlü "100 gün" bile geçmeden bir erken seçim tartışmasının gündeme gelmesinin arkasında, gerçekte bunalıma burjuva hükümetleri eliyle çözüm bulma çabasının çıkmazıyla, yığınsal direnişlerdeki yükselişi seçim demagojileriyle söndürme hesabı yatmaktadır. Yığınsal direnişlerin uzağında durmak için bucak bucak kaçan CHP yönetimi ise, bu politikasının faturasını, şimdi AP'nin erken seçim şantajı karşısında susarak ödemektedir.

"SOLA KARŞI BİRLEŞİN!"

---

gündemin başında

İki karşıt süreç

Ekonomik talepler ile demokratik, anti-faşist taleplerin içiçe geçtiği kitlesel eylemler hızla yükselmektedir. Ekonomik, demokratik hakları için mücadele eden emekçi kitleler, irili, ufaklı her eylemde karşılarında tekelci sermayeyi bulduklarını yaşayarak öğrenmektedirler.

İki karşıt süreç yaşanmaktadır. Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu tarafından hazırlanan *Tek Parti Tek Cephe* adlı belgede işaret edildiği gibi, "*bir yanda emperyalizm tekelci, büyük sermaye, büyük toprak sahipleri ile uzantıları, öteki yanda işçiler, köy emekçileri, esnaf ve zanaatkârlar, serbest meslek sahipleri ve hatta büyük sermaye ile bütünleşmemiş bir bölüm küçük orta işletme sahibi birbirine zıt iki süreci yaşamaktadır. Biryanda işsizlik, yaşam düzeyinin düşüşü, yoksullaşma ve mülksüzleşme ve moral değerlerde çöküş var, öte yanda ise sermayenin az sayıda elde yoğunlaşıp topluluşması, kârlarda büyük artışlar, emperyalist tekellere akıtılan milyonlar, lüks ve sefahat.*"

Son bir ayda ise bu iki karşıt süreç yeni bir ivme kazanmıştır. Son bir ayda yoksullaşma, mülksüzleşme süreci hız kazanırken, tekelci, büyük sermayenin kârlarına; fiyat artışları, devalüasyon, karaborsa nedeniyle yeni kârlar eklenmiştir. Bir ay süresince eklenen bu kârlar, aynı nedenlerden ötürü bütün bir 1979 yılında eklenenlere eşittir.

Bu durum ise kitlelerin birbirine karşıt iki sürecin bilincine daha kolaylıkla varmalarının koşullarını olgunlaştırmaktadır. Yaşanmakta olan iki karşıt süreç, faşizm tehdidine karşı devrimci olanakların varlığını gösterdiği kadar, ekonomik-demokratik haklar için gerçekleştirilen her eylem, her kitlesel başkaldırış da, anti-faşist mücadelede yeni olanakların ortaya çıktığına işaret etmektedir.

Kitlelerin kazanılması açısından da iki karşıt süreç sözkonusudur. Yoksullaşma, mülksüzleşme sürecini hızla yaşayanların demokrasi güçleri ile bütünleşmesi yönündeki nesnel olanaklar, tekelci sermayenin kitleleri demagojiler ile kazanma, tarafsızlaştırma çabalarının hız kazanmasına neden olmaktadır. Tekelci sermaye kitlelerin artan mücadele güç ve yeteneğinden derin bir endişe duymaktadır. Bu endişe Tercüman Gazetesi'nde Güneri Civaoğlu tarafından şöyle dile getirilmektedir: "*Serinkanlı olmak. Sosyal patlamalara dönüşebilecek kitle eylemleri üzerine daha sabırla, daha sağduyu ile gitmek. Kısacası züccaciye dükkanına kızgın boğa gibi değil, ne aradığını ve aranılan şeyi nerede bulacağını bilerek girmek.*"

Bugün emekçi kitleler tekelci sermaye için özenle yaklaşılması gereken bir "*züccaciye dükkanı*"dır.

Kitlelerin yükselen mücadele güç ve yeteneğinden endişe duyan AP tarafından bizzat bu endişenin kendisinin, bir politik şantaj olarak kullanıldığı görülmektedir. AP Temsilciler Meclisi bildirisinde bu gerçek şöyle dile getirilmektedir: "*Solun karşısındaki güçlerin dağılması, Türkiye'nin bugün yaşamakta olduğu ıstırabın başlıca sebeplerindendir.*" Bu politik şantaj, bütün sağ politik güçleri tekelci sermayenin programı etrafında toplamayı amaçladığı kadar, manevra olanaklarının çoğalması için CHP'yi etkisizleştirmeyi, tarafsızlaştırmayı ve tekelci sermaye ile uzlaştırmayı da kapsamaktadır.

Tekelci sermaye bugün bazı politik avantajlara sahiptir. Emperyalizmin artan desteği, gizli-faşist bir iktidar odağının varlığı, sağ ama faşist olmayan güçlerin gerici-faşist güçler ile tek bir bütün görünmesi ciddi avantajlardır. Ne var ki yaşanmakta olan iki karşıt süreç, kitlelerin yükselen mücadelesi, bu avantajların da tam olarak kullanılmasının karşısına çıkan son derece önemli bir dezavantajdır tekelci sermaye için.

Gerici-faşist güçlerin avantajlarının boşa çıkartılması, faşizme geçit verilmemesi, antidemokratik eğilim ve uygulamaların kaynağına yönelinmesi ve demokratik güçlerin ortak iktidarının kurulması mümkündür.

Mümkün olanın yaşama geçirilmesi, kitle eylemlerinin yükselmesine bağlı olduğu kadar, anti-faşist, anti emperyalist, anti-tekelci, anti-şovenist bir cephenin kurulmasına, kitlelerin kazanılması süreci ile bir demokrasi ve özgürlük cephesinin örülüp yaşama geçirilmesi sürecinin birbiriyle bütünleşmesine bağlıdır.

• neşet kocabıyıkoğlu

DİSK

13. Kuruluş yılı kutlandı

Maden-İş, Bank-Sen ve Baysen'in tutuklu yöneticileri serbest bırakıldı.

DİSK'in 13. kuruluş yıldönümü, DİSK Genel Merkezi tarafından 12 ve 13 Şubat tarihlerinde düzenlenen toplantılarla kutlandı. Bir ayı aşkın süredir tutuklu bulunan Maden-İş, Bank-Sen ve Baysen sendikalarının yedi yöneticisi de yine DİSK'in kuruluş yıldönümü olan 13 Şubat günü serbest bırakıldılar.

12 Şubat günü DİSK Genel Merkezi'nde düzenlenen ve çeşitli demokratik örgüt yöneticilerinin de katıldığı toplantıda konuşan Genel Başkan Baştürk, "antifaşist, antiemperyalist, antişovenist güçlerin güç ve eylem birliği içinde bu günleri mutlaka aşacağız" dedi. 13 Şubat günü Spor ve Sergi Sarayında yapılan DİSK bölge temsilcileri toplantısında ise, DİSK'in Ören toplantısında alınan "genel grev" kararının DİSK tabanını temsil eden binlerce işçi tarafından büyük coşkuyla desteklendiği görüldü.

Maden-İş genel kurulunda işçi sınıfının uluslararası marşı Enternasyonal'i söyledikleri gerekçesiyle tutuklanan yedi sendika yöneticisinin de DİSK'in kuruluş yıldönümünde serbest bırakılmaları, işçi sınıfının sendikal birliğindeki ve demokrasi güçlerinin aktif dayanışmasındaki olumlu gelişmelerin bir sonucu olmuştur.

★

DEMOKRASİ CEPHESİ İÇİN SENDİKAL BİRLİK

"İlke olarak nerede sendika ve kitle örgütleri birimleri varsa, orada o birimleri biraraya getiren il, bölge ve merkez platformları oluşturulmalıdır.
emekçi örgütlerinin oluşturacakları bu platformlar, önceden birlikte üzerinde anlaşacakları, birbirlerini ikna ederek belirleyecekleri somut hedefleri, başka sendika ve örgütlerle ilişkilerinde tek bir örgütlü bütün olarak tutum alınayı, böylece daha geniş platformlar oluşturmayı hedeflemelidirler.

"Böylesi bir süreç, demokrasi cephemizin oluşumunun hızlandırılmasına, onun adım adım örülmesine ve işçi sınıfımızın önderlik işlevinin unsurlarını olgunlaştırmaya katkıda bulunacaktır."

(Tek Parti, Tek Cephe, S. 80)

MALATYA

CHP'NİN İNTİHARI

Malatya'da 11 Aralık 1977 seçimlerinde gerici-faşist güçlerin ortak bağımsız adayı olarak seçilen belediye başkanı Hamit Fendoğlu,-1978 yılının 17 Nisan'ında kendisine PTT kanalıyla gönderilen bombalı bir paketin patlaması sonucunda ölmüş ve sonrasında gelişen olaylar, demokratik güçleri sindirmeye yönelik olmuştur. Fakat gerici-faşist güçler bunda başarıya ulaşamadılar. Buna karşılık hergün demokrat ve yurtseverler sokaklarda kurşunlanıp öldürülürken, bombalar patlarken, demokrasi güçleri CHP eliyle suskunluğa itilmeye çalışıldı.

10 Şubat'ta Malatya'da yapılan Belediye Bakanlığı seçimine bu hava içinde girildi. Gerici-faşist güçler Hamit Fendoğlu'nun kardeşi İbrahim Fendoğlu'nu aday olarak gösterdiler. Ayrıca, İzollu köylerinden getirdikleri 10 bin kadar yurttaşı, seçmen kütüklerine AP, MHP, MSP damgalı itiraz dilekçeleri ile kaydettirmeye çalıştılar ve bunda da ba rılı oldular. Böylece seçimleri "garanti" altına aldılar.

CHP ise uzun bir süre aday bile bulamadı. Aralarında Türkiye İşçi Partisi'nin de bulunduğu demokratik güçler, CHP ile yaptıkları görüşmeler sonucunda CHP'nin aday göstermeyeceğini, bu konuda CHP ii yönetim kurulunun kararı olduğunu öğrendikten sonra aday göstermeye karar verdiler ve bağımsız aday Remzi Aslan'ı aday gösterdiler. İşte bundan kısa bir süre sonra CHP Hüseyin Deniz'i aday gösterdi.

Remzi Aslan: Malatya'da demokratik güçlerin ortak Belediye Başkan adayı

Bu arada demokrasi güçlerinin temsilcileri İzollu köylüleri ile görüşmek istiyorlar, fakat köye gittiklerinde köy ağası Kadıoğlu tarafından görüşme engelleniyordu.

Aralarında Türkiye İşçi Partisi'nin de bulunduğu demokrat, yurtsever, sosyalist güçler bağımsız Remzi Aslan'ı destekleyip 5 bin 762 oy alırken, CHP 2 bin 393, İbhalım Fendoğlu 31 bin 822, TİKP'nin bağımsız adayı Ercet Olcaytu 468 oy aldı.

ilerici sendikaların ve diğer

KIBRIS

Yurtseverlerin eylem birliği

★ Kuzey Kıbrıs'ta işçi ve emekçi kitleler Denktaş yönetiminin gerici uygulamalarına karşı direniyor. Demirel hükümetinin Türk parasını yüzde 48 oranında devaluie etmesinden sonra Türkiye'de çığ gibi büyüyen zamlar Kıbrıs Türk kesimine de aynen yansıdı.

Cumhuriyetçi Türk Partisi ile kitle örgütleri, sendikalar ve gençlik örgütleri, emekçilerin birliğini oluşturmak ve UBP'nin yasa-dışı hükümetine son vermek için harekete geçtiler. CTP'nin "zamları, işsizliği ve partizan uygulamaları protesto" için başlattığı bir dizi eylemin ikincisi olan Değirmenlik Mitingi geçtiğimiz günlerde yapıldı. Değirmenlik mitinginin ertesinde de Girne'de salon toplantısı düzenlendi. CTP, dergimiz baskıya verildiği sırada Maraş'ta da büyük bir mitinge hazırlanıyordu.

K.T.Amme Memurları Sendikası ile K.T. Öğretmenler Sendikası'ndan oluşan İlerici Sendikalar Federasyonu da Magosa'da bir miting yaptı. UBP'nin yaptığı son zamları ve hayat pahalılığını protesto için düzenlenen miting sırasında iki saatlik iş bırakma eylemi uygulandı.

CTP ile birlikte, Dev-İş, K.T. Amme Memurları Sendikası, Devrimci Gençlik Derneği ilerici-demokratik güçlere eylem ve güç birliği çağrısı yaptılar.

BAROLAR BİRLİĞİ

Atilla Sav başkan oldu

★ Orhan Apaydın, başkanlığı 6 oyla kaybetti

İlerici avukatların adayı Apaydın

Türkiye Barolar Birliği (TBB) Olağanüstü Genel Kurulu 9 Şubat günü Ankara'da toplandı. Kurulun gündeminde, yalnızca başkan seçimi vardı. Faruk Erem'in istifasıyla boşalan başkanlık için İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın, İzmir Barosu eski başkanı Cengiz İlhan, Ankara Barosu Başkanı Sabahattin Ardıçoğlu ve Atilla Sav aday gösterildiler.

Orhan Apaydın yalnızca en fazla delegesi olan İstanbul Barosu'nun değil, aynı zamanda ilerici, demokrat, sosyalist delegelerin ve avukatların ortak adayı idi. Buna karşın, gene ilerici kişiliği ile tanınan İzmir Barosu'nun eski başkanlarından Cengiz İlhan'ın da aday gösterilmiş olması, ilerici bütünlüğün zedelenmesine yol açan bir unsur oldu. Orhan Apaydın'ın oyları 44'ü bulurken, Cengiz İlhan'ın oyları 7'de kaldı ve bu arada 50 oy alan Atilla Sav TBB başkanlığına seçilmiş oldu. "MC'nin adayı" olarak nitelenen Sabahattin Ardıçoğlu ise ancak 13 oy alabildi.

"Tarafsız" bir aday olarak sunulan Atilla Sav, 12 Mart döneminde "tarafsız" başbakan Nihat Erim'in kabinesinde Çalışma Bakanlıolarak görev almasıyla hatırlanıyordu. Ayrıca "tarafsız" aday Attila Sav'ın seçim kulisini, genel kurulun yapıldığı Ankara'da, Ankara'lı CHP'li avukatların yürüttüğü, bunların arasında CHP kabinelerinde bakanlık yapmış avukatların da bulunduğu dikkat çekiyordu.

TBB delegeleri, avukatlık yasasındaki antidemokratik bir maddeden kaynaklanan "meslekte en az 15 yılını doldurmuş avukatlar arasından" koşuluyla seçilebildiği için, delegasyon çoğunluğunda genç, aktif, dinamik unsurlar görülemedi.

Eski başkan Faruk Erem ise, genel kurulda yaptığı konuşmada, baroların yurt sorunları üstüne önemli görevlerinin bulunduğunu belirterek, siyasetin dışında kalmak adına ülke sorunlarınasırt çevirmenin yanlışlığına dikkat çekti.

TBB yeni başkanı, 12 Mart Çalışma Bakanı Attila Sav'ın bu sorunlar karşısındaki tutumunun ne olacağı, bu ağır ve önemli görevin altından nasıl kalkacağı önümüzdeki günlerde izlenecek.

AKEL EDEK'E EYLEM BİRLİĞİ ÇAĞRISI YAPTI

Öte yandan AKEL Genel Sekreteri Papayuannu, AKEL MK toplantısında yaptığı bir konuşmada, EDEK'e eylem birliği için çağrı yaptı.

1977 yılında Kıbrıs sorununun çözümü için saptanan ilkeleri benimsemesi halinde sosyalist EDEK partisiyle eylem ve işbirliğine hazır olacaklarını belirten Papayuannu, bu iş faşist darbeciler ve Kıbrıs sorununun NATO isteği doğrultusunda çözümünü isteyen kişi ve partiler dışında herkesle yapmaya hazır olduklarını belirtti.

Emperyalist güçlerin Kıbrıs'ta NATO'cu bir çözüm peşinde olduklarını belirten AKEL Genel Sekreteri, Makarios-Denktaş ve Denktaş-Kıprianu anlaşmaları çerçevesinde toplumlararası görüşmelerin hemen başlatılmasını istedi ve AKEL'in bu görüşmeleri desteklemeye hazır olduğunu belirtti.

NOT...

100'süz günler

Bütün insanlık alemi Türkiye'deki gelişmeleri dikkatle ve ibretle izlemek durumundadır. Çünkü Türkiye'de adım adım ve parça parça sahneye konan kanlı oyun, dünyada ilk kez olmamakla beraber herkesin gözü önünde bir kez daha oynanmağa çalışılmaktadır.

Burjuva siyaset panayırında adı "hesap adamı"na çıkmış bulunan Süleyman Demirel, son ekonomik kararlar bombardımanıyla, bunun siyasal ve sosyal sonuçlarının izleyicisi olduğunu belli etmiştir.

MHP destekli AP azınlık iktidarının "100 Gün" planı, ekonomik alanda tam bir talana, politik alanda da tam bir azgınlığa damgasını vurmuştur. "100 Gün"den sonrasını ise Örsan Öymen "Perşembenin gelişi Çarşambadan bellidir" dercesine pek güzel ifade etmiştir: Yüzsiz günler!..

AP İzmir Senatörü Süleyman Tuncel, Milli Savunma Bakanlığı bütçesinin cumhuriyet senatosunda görüşülmesi sırasında kalkıp şunları söylüyor:

"- İçinde bulunduğumuz safha anarşi ve terör değil, gayri nizamî harp safhasıdır. Türk Silahlı Kuvvetleri bir iç hat manevrası yapmak zorundadır. İç hat manevrası bütün vatan sathına şamil olmalıdır..."

Emekli bir general olan bu AP senatörü, sözcüklerini rastgele seçmiş olamaz. Askerlikte "iç hat" kavramı "iç cephe" oluşturulması anlamına geliyor. Yani cephe düzeni kurulmalıdır demek istiyor. Süleyman Demirel'in her fırsatta söylediği gibi "AP, DP'nin takendisidir" uyarınca, Vatan Cephesi, Milliyetçi Cephe'lerden iç savaş cepheleri oluşturulması basamağına gelinmiştir.

Gelinen bu nokta, tarihsel anlamda "Küçük Amerika" olma serüveninin dört dörtlük anlamda sürünüşünü ifade etmekle beraber, bütün insanlık aleminin ilgi ve dikkatini kaçırmaması gereken bir gözü dönmüş sahnenin bir an önce mahkum edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Türkiye'de "iç hat" manevraları, devlet aygıtı başta olmak üzere bütün alanlarda Milliyetçi Cephe dönemlerinde uygulanmağa çoktan başlanmıştır.

Hemen belirtelim ki, Abdi İpekçi'nin katili sanığı Mehmet Ali Ağca, o cephelerden birine ait olduğu için, kaçırılmış demiyoruz, tahliye edilmiş ve cephesinin koruyucu koynuna alınmıştır.

1979 yıllarında dört hilal gamalı haç pazubent ve Nazi giysileriyle eğitim veren Gündüz Kapanlı adındaki şahıs, geçtiğimiz aylarda gazetelerde fotoğrafı yayınlanmasına karşın, hemen o günlerde pasaport alıp Federal Almanya'daki ussine dönmüştür. AP Senatörünün "iç hat"ları belli ve açıktır.

Çok yazdık gene yazıyoruz. 1955'lerde Atatürk'ün Selanik'te doğduğu eve bombayı Tariş, Antbirlik, Tekel işçileri değil, bugün devletin resmi istihbarat örgütünün şube müdürlüğü kademelerinde görev yapan bir zat atmıştır; attırılmıştır. O bomba Selanik'te patladıktan sonra 6-7 Eylül günleri devletin radyolarından gene "Kahrolsun Komünistler" diye bağırılmış ve zindanlara işçiler, sendikacılar, aydınlar atılmıştı... Devrin iktidarı daha sonra 6-7 Eylül olaylarının düzenleyicisi olarak yargılanmıştır. O zaman İstanbul'da da bir "iç hat" provası yapılmıştır.

Siz bir kalemde yüzde 100'e ve yüzde 500'e varan zam ve talan bombardımanıyla ezdiğiniz insanları alacaksınız ve fabrikanın önüne bırakacaksınız. 11 bin Tariş işçisi...

Geçeceksiniz Antalya'ya, Antbirlik'te çalışan yaklaşık üç bin işçiyi ekmeksizliğe mahkum edeceksiniz ve onlar "olmaz böyle şey" deyince, "vay efendim, tahrik var, devlet bütünlüğü!..."

İstanbul'dan Tekel işçisinin başına İbrahim Denizcler adındaki bir Washington sendikacısını musallat edeceksiniz ve 22 aydır bu işçiler toplu sözleşme imzalamıyor, ne olacak?" diye sorulduğunda vereceksiniz cevabı: "Orada başka işler var!.." Bu yanıtın sahibi de Başbakandır...

- Vay efendim tahrik!..

Sıkıyönetim ilan etmek için bir Kahramanmaraş kanlı tablosunun resmedildiği b hangi tahrikten söz ediyorsunuz siz?..

İzmir olayları bu oyunun son halkasıdır.

Bütün insanlık alemi Türkiye'yi dikkatle izlemelidir. Türkiye'de kıyasıya bir insanlık suçu işlenmektedir. O zaman da bir feryat:

- Türkiye'nin iç işlerine müdahale!..

Ve bunu da kimler söylüyor biliyor musunuz?

Amerika ile uygun vaziyette olanlar!

Tüm bunlara karşı anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist güçlerin en geniş güç ve eylem birliği!

Tüm bunlara karşı Demokrasi Cephesi! Bağımsızlıktan yana tüm yurtseverlerin, demokrasi güçlerinin omuz omuza vereceği Demokrasi Cephesi!..

İŞÇİ SINIFININ TARİŞ DESTANI

İzmir'de 10 bini aşkın Tariş işçisiyle birlikte, gecekondularda yaşayan yoksul emekçiler, ilericiler, demokratlar, antifaşistler, bilimsel sosyalistler günlerden beri direniyorlar. Kadınlar, genç kızlar barikatlara çıkıyor. Fabrikaların şalterleri, dükkanların kepenkleri iniyor. Memurlar, teknik elemanlar işyerlerinde boykotlar yapıyorlar. Öğrenciler protesto gösterileri düzenliyor.

Göztepe'de, Güzçeşme'de, Karabağlar'da, Bornova'da, İzmir'in her yanında Tariş işçileriyle omuz omuza kavga veriliyor. Semt pazarları miting alanlarına döndü. Kent duvarlarını süsleyen dev afişlerde, "Unutma, bu gelen faşizmdir. Bugün Tariş işçisine, yarın sana!" denliyor. Koca bir kentin yiğit insanları faşist teröre karşı direniyor!

Tariş'e bağlı çok sayıda işyerinin "cephaneliğe çevrildiği" gerekçesiyle bütün işyerlerine aynı anda düzenlenen ve bir sivil polise ait olduğu bel...tilen bir tabancadan başka bir şey bulunamayan yıldırım baskından sonra işyerleri işçilerin denetimine geçti. Bir haftalık direnişten sonra, yerinde bir tesbitle yeniden işbaşı yapıldı. Gerici-faşist güçler, işçilerin kendi iradeleriyle benzaşlarını bozmalarına dayanamadı! Genel Müdür, 6 Şubat'da bir açıklamayla, Tariş'in bir hafta süreyle kapatıldığını ve tüm iş akitlerinin feshedildiğini bildirdi. Ve gazetelere çarşaf çarşaf ilanlar verdi.

Ne var ki, evdeki hesap çarşıya uymadı. Kapatma kararına karşın işçiler çalışmayı sürdürdü. İplik Fabrikası, Üzüm İşletmesi ve Zeytinyağı İşletmesi müdürleri yazılı açıklamalarında, 22 Ocak'da yapılan aramalarla ilgili hiçbir başvurularının olmadığını, işyerlerinin derhal üretime geçebileceğini belirttiler.

Üretimin disiplin içinde sürdürülmesi oyunları bozuyordu. Bunun üzerine Vali Nazmi Çengelci Belediye'den fabrikaların elektriğinin kesilmesini istedi. Önceki günlerde işçileri toplayıp getirmesi için polise belediye otobüslerine tahsis eden işçi düşmanı Alyanak, bu isteği de derhal yerine getirdi.

Öte yandan, AP ve MHP'liler 1 No'lu Genel Müdürlük binasında işe giriş belgeleri dolduruyor; MHP Akhisar, Turgutlu, Salihli köylerinde işe sokacak faşist çeteler arıyordu...

Elektriklerin kesilmesiyle karanlıkta saldırıya açık bırakılan işçiler işyerlerini terketmedi. Bunun üzerine polis operasyona başladı. Pamukyağı kombinası, Alkol, Kolonya, İncir İşletme ve depoları direnmesiz terkedildi. Üzüm İşletmesinde işçiler yola mazot akarak engel oluşturdu. Polis kapıyı panzerle kırdı. Gözaltına alınan 600 işçi Alsancak Stadyumuna

* KOCA BİR KENT FAŞİST TERÖRE KARŞI DİRENİYOR *

götürüldü. Kadın işçiler yerlerde sürüklendi.

İşyerlerinden çıkan 2000'e yakın işçi önce Tariş Genel Müdürlüğü'ne gittiler. Binanın kapıları kapandı. İşçiler Gıda-İş ve DİSK 3. Bölge Temsilciliğine geldiler. Yürüyüş sırasında kentte ulaşım durdu. Polis yürüyüşe müdahale edemedi.

Çiğli İplik Fabrikası'na yönelen polisin yardım istemesi üzerine Foça'dan bir tabur komando getirildi. Polis 200 metrelik bir alanı kontrol altına aldı. Kadınlı erkekli yüzlerce kişi polisin çevresini sardı. Polisin pamuk depolarını boşaltmaya başlaması çatışmanın ilk kıvılcımı oldu. Bir anda bütün Çiğli ayağa kalktı. Sonunda, polis Çiğli'yi terketti, halk fabrikanın duvarlarının dibinde işçilerle buluştu.

İkinci gün fabrikayı önceden direnmesiz terkeden Pamukyağı Kombinası işçileri fabrikayı yeniden ele geçirerek, polisleri uzaklaştırdılar. Bunun üzerine polis bütün gücüyle Kahramanlar semtine yüklendi. Üç saatlik silahlı çatışmadan sonra fabrika yeniden boşaltıldı. Murat Akay adlı işçi ağır yaralandı, gözaltına alınan 23 işçiden 7'si tutuklandı. Fabrika çevresi ve Kahramanlar semti miting alanına çevrildi.

Hemen ardından dayanışma grevi başladı. Kentte yaşam durdu. Greve İzmir, Altındağ, Bornova, Çamdibi, Göztepe ve Balçova belediye işçileri de katıldı. Göztepe ve Buca'da esnaf, kepenklerini dayanışma için kapattı. Bütün işyerlerinde konuşmalar yapıldı. Öğrenciler bir günlük boykota gitti. Memurlar, teknik elemanlar protestolarını dile getirdiler.

Polis durumdan tekrar ürkerek, Çiğli'ye yürüyor. Kentin dört bir yanında direnişler, yürüyüşler, gösteriler başladı. Yollarda barikatlar! Polis şaşkın...

Direnişin ağırlığı Göztepe, Konak, Karşıyaka, Alsancak ve Kahramanlar'a kayıyor. Gıda-İş siyasi işçiler Alsancak gündan Alsancak İçlerine doğru yürüyüşe geçiyor. Mogamlarda yürüyen işçilere polis müdahale edemiyor. Ancak dağılma sırasında 10 işçi gözaltına alındı. 7'nine sabaha kadar işkence yapıldı.

Yüzlerce Tariş işçisi Göztepe'de oturuyor. Göztepe sürekli gergin. Bir anda 1500 kişi belediye önünde toplanıyor. Sloganlar, konuşmalar. Polisle halk arasında çatışma çıkıyor. Kadınlara da kafalıdığı, sokak sokak, ev ev süren çatışmanın bir polis aracından yaralanıyor; 150 kişi gözaltına alınıyor. Bir konuşma yapan Belediye Başkanı Aydın Erten de gözaltına alınıyor. Ertesi ertesi gün kanlı halinde hastaneye kaldırılıyor. Teşhis beyin sarsıntısı ve kırık iç kanama İçmiş. Bu arada yaralanan polisin öldüğü duyuluyor.

Polisten bir haber yayılıyor: "Göztebe baskını başlıyor..." Polisin yıldırılmasıyla, Çiğli girişindeki asfalta barikat örüş verilyor. Karşıyaka ilçeyinin azaşları yoldan geri dönüdürülüyor. Barikatların arkasında sloganlar haykırılıyor: Gülcler var: Bir barikat kalkıntamadan yenisi örüş verilyor.

Polis panik içinde, karanlığın basmasıyla geri çekiliyor.

Başta Yeni Asır olmak üzere bütün gerici basına büyük tepki var. Kayıkrtıcı yayın yapıyorlar. Bir grup genç Yeni Asır gazetesinin kapısına, "İşçi düşmanı Yeni Asır, Tariş İşçisi seni unutmayacak!", yazılı bir bez pankart asıyor.

Tariş İşçileriyle dayanışma Torbalı, Menemen, Selçuk, Urla İlçelerine de yayılıyor. İzmir'e gelen yollar uzun süre trafiğe kapanıyor. Çatışmalar Göztepe, Çobançeşme, Mersinpınar semtlerinde sürüyor. Güzçeşme ve Yeşildere'de yollar barikatlarla kapalı. Karşıyaka-Konak vapurunda gençler gösteri düzenliyor.. Bornova'da esnaf kepenklerini kapatıyor.

Tariş'in yarı hissesine sahip olan, ancak bugünkü yönetimin hemen ele geçirmediği Milli Aydın Bankası da sabote edilıyor ve bu yerel bankanın toplam mevduatının yüzde 21'i olan 151 milyon lira Tariş tarafından çekiliyor. Tariş yönetimi ve hükümet, esas olarak Tariş ortaklarına kredi veren ve üstelik yardan fazla hissesi Tariş'e ait olan bir bankayı (yani adı Tariş-Bank'dı) batırmaya göze alabiliyor.

"Entebbe baskını" düşleyenlerin umutları boşa çıktıkça, sürekli yeni operasyonlar düzenleniyor. Çiğli halkı bir ürk bir vücut halinde. Dişiyle tırnağıyla direnişi sürdürüyor. Binlerce polis ve asker, panzerler, otomatik silahlar halkın direncini kırmaya yetmiyor.

Polis panzerleri eşliğinde yeniden hareket geçti. Çiğli ve Güzçeşme'yi yaygın bir çatışma alanına dönüdü. Büyük sınıfı güdüm yerleştirilen barikatlar polis tarafından temizlenmeye çalıştı. Karanlık yeniden çıktı. Geceyarılarına doğru çember içindeki güvenlik kuvvetleri geri çekilmek zorunda kalıyorlar.

Ertesi gün panzerler daha erken geliyor. Polis ve asker sayısı daha kalabalık. Vali 4. Ordudan boyuna talimat alıyor. Yeni Asır Vali'yi "barışçıl, ciddiyetli ve kararlılıkla" noluyor. Panzerler, yürümesi bile zor olan

BİRLİK ÇALIŞMALARINA KÜÇÜK BİR KATKI

[illegible]

JOHN ATAR

Çimentepe sokaklarına girdi. Bazı polisler yakaladıkları insanları, kendilerine siper yaparak ateş ediyorlar. Saatlerce süren çatışma evlerden boş aratıye kaydı. 500'ü aşkın emekçi Karşıyaka stadyumuna götürülüyor. Bu arada CHP'li parlamenterler olay yerine geliyor. Bir "sol kanat" milletvekili halkı "güvenlik kuvvetlerine saygılı olmaya" çağırıyor. Konuşması kesiliyor.

Daha sonraki günlerde polis Çiğli'ye uğramadı. Yalnızca askerler kaldı. Halk hergün fabrikanın bulunduğu havalanı yoluna iniyor ve bekliyor.

Çatışmalarda bir kız çocuğu ile Cemil Oral adlı öğrenci yaralanıyor. Oral daha sonra hayatını kaybediyor. Düzenlenen cenaze törenine tüm Çiğli halkı katılıyor

Bütün bu olaylar sırasında gözaltına alınanların, tutuklananların sayısını kesin olarak saptamak olanaksız. Yaklaşık olarak Çiğli'de 700, Gültepe'de 160, Üzüm İşletmesinde 500, Karşıyaka ve Konak'da 350 ve daha birçok olayda yüzlerce kişi gözaltına alındı, işkence gördü.

Çiğli, Konak ve Karşıyaka'da kahvelerden, kafeteryalardan, gazinolardan yüzlerce insan rasgele götürüldü. Tepecik'in bir bölümü ve Gürçeşme'nin tamamı ev ev arandı. Kimi semtlerde hava karardıktan sonra sokakta gezenlere saldırıldı. Karşıyaka stadına doldurulanlara ölen polisin cenazesinde otomatik silah tehdidiyle İstiklal marşı söyletildi.

Bu arada operasyonlarda kullanılmak üzere Ankara'dan 4'er kişilik 7 vurucu özel tim getirildi ve Karaca Oteli 402-403-404-405 nolu odalara yerleştirildi.

Nihayet 14 Şubat'da Çiğli ve İplik fabrikasına doğru büyük bir harekat başlatıldı. 10 bin asker, binlerce polis, tanklar, toplar, havan topları panzerler, savaş giysileri, keşif uçakları ve helikopterlerle yürütülen "harekât" geç saatlere kadar sürdü. Çiğli'de ve kentin diğer bölgelerinde büyük çatışmalar oldu. 1500 işçinin bulunduğu fabrika, saatler sonra şiddetli çatışmalarla boşaltılabildi. İplik fabrikasındaki harekât böyle tamamlandı... Çiğli Çimentepe semtine polisin sürekli çabalarına karşın girilemedi.

Bu harekat üzerine İzmir'de bölgesel genel grev gerçekleştirildi. 50 bin işçi greve katıldı. Kentte hayat bütünüyle durdu...

Tariş'de ve tüm İzmir'de işçiler, emekçiler, ilericiler, demokratlar, devrimciler, bilimsel sosyalistler varolmak için direniyorlar. İşçi sınıfı demokrasi kavgasının destanını yazıyor.

"Saldırının yoğunlaştığı ölçüde, grevlerin, dayanışma grevlerinin birbirini izlemesi ve işçi sınıfının en etkin bir mücadele aracı olan genel grevin gündeme gelmesi kaçınılmaz olacaktır. Ve bütün bunlarla birlikte tüm demokratik hakların sonuna kadar kullanılarak kitle eylemlerinin geliştirilip yaygınlaştırılması, en büyük kitle katılımıyla kazanılmış demokratik mevzilerin sonuna kadar müdafaası ve saldırının püskürtülmesi gerekmektedir.

"Sermayenin oyununa gelerek yığınlardan tecrit olmaksızın, tersine tekelleri ve faşizmi tecrit ederek en geniş kitlesel katılım ve destekle bu saldırı boşa çıkarılabilir, çıkarılmalıdır ve de çıkarılacaktır."

TİP: BU SALDIRI BOŞA ÇIKARILACAK

TİP Başkanlık Kurulu'nun geçtiğimiz Cuma günü kamuoyuna yaptığı açıklamada, Demirel'in MHP desteğinde yeniden iktidar olmasıyla, Tariş birimlerini İzmir'in emekçi halkına karşı bir faşist saldırı üssü haline getirmeye yönelik eski planını, yeniden ve daha büyük bir kararlılıkla uygulamaya sokulmasına karşı gösterilen haklı tepki ve direnişin kan ve ateşle boğulmaya çalışıldığı belirtildi ve şöyle denildi:

"Yüzbinlere varan işçinin toplu sözleşme görüşmelerinin sürdürüldüğü ve tekelci sermayenin anlayışına [illegible] en ufak bir [illegible] görülmediği bu ortamda, Tariş benzeri yeni saldırıların da tezgahlandığı muhakkaktır. Buna karşılık son örneği Tariş'te görüldüğü üzere, işçi sınıfının ve onu destekleyen geniş halk yığınları, bu arada sadece bir korkunun ifadesi sayılamayacak ölçüde geniş katılımıyla esnaf ve zanaatkâr direnişinin de ortaya koyduğu gibi, geniş kitleler, sermayenin kendilerine dayattığı açlık reçetesini kabul etmemekte kararlı olduklarını da bir kez daha göstermiş bulunmaktadır."

Demokrasi Cephesini örüyoruz

• ANTALYA

ONBİNLER "DEMOKRASİ MİTİNGİ"NDE KENETLENDİ

DİSK önderliğünde düzenlenen "İşçi Memur kıyımlarına ve Antidemokratik Baskılara Karşı Demokrasi Yürüyüş ve Mitingi", Antalya, Adana, Mersin, Kütahya, Nazilli, Eskişehir, Konya, Burdur ve diğer illerden gelerek kenetlenen onbinlerce işçi ve emekçinin katılımıyla büyük bir coşku içinde 9 Şubat Cumartesi günü Antalya'da yapıldı.

Türkiye İşçi Partisi, TSİP ve Birlik Dayanışma örgütlerince desteklenen ve onların aktif yığınsal katılımıyla gerçekleşen mitingte işçi ve emekçiler, Tariş ve Antbirlik işçilerinin direnişleriyle, onlarla dayanışma için geliştirilen yığınsal çıkışlarla tam bir dayanışma içinde olduklarını dile getirdiler. Sıkıyönetimin kaldırılması, 141-142'nin kaldırılması, genel grev hakkının tanınması istemlerinin haykırıldığı mitingte DİSK Genel Başkanı Baştürk de bir konuşma yaptı.

AP iktidarının kooperatif birliklerinde ve KİT'lerde çalışan işçilere karşı korkunç bir saldırıya geçtiğini belirten Baştürk, "fabrika fabrika, işyeri işyeri, hakaretlere ve kıyımlara karşı Anayasa'ya dayanarak direnme hakkımızı kullanmak durumundayız" dedi.

• GİRESUN

FAŞİST SALDIRILAR ARTARKEN DEMOKRASİ CEPHESİ ÖRÜLÜYOR

Giresun'daki ilerici, demokrat, sosyalist güçlerin ortak mücadelesinde önemli yeri olan, TİP İl Yönetim Kurulu üyesi Mustafa Oksal'ın işyeri, evi ve arabası 5 Şubat gecesi aynı anda bombalandı. Faşistlerce bir çok kez ölümle tehdit edilen Oksal'ın, kentin en işlek yerindeki evi çevresinde olay anında hiçbir güvenlik görevlisinin olmaması, olaydan çok kısa bir süre sonra ise, polis ekiplerinin belirivermesi dikkat çekiciydi.

Giresun'un demokrasi güçleri, güç ve eylem birliğini hergün biraz daha pekiştirerek, artık kararlılıklı oldukları bu ve benzeri faşist saldırıları püskürtme yolunda kararlı adımlar atıyorlar.

Bunun son örneği olarak Türkiye İşçi Partisi Giresun İl Örgütü, Bank-Sen Baş Temsilciliği, Gıda-İş, Orman Mühendisleri Odası, Bass, Yürüt, Tüm-Der, İşçi Kültür, Genç Ozan ve İGD, mücadele hedeflerini ve görüşlerini ortak bir açıklamayla basına ve kamuoyuna duyurdular.

Demokrasi cephesinin örülmesi yolunda önemli bir adım olarak değerlendirilen bu açıklamada, yurdumuzda ve dünyada, demokrasi ve barış güçlerinin anti-faşist, anti-emperyalist dayanışmasının önemi vurgulandı, demokrasi mücadelesinin işçi sınıfı mücadelesiyle ayrılmazlığı ve bütünselliği bir kez daha belirtildi.

• KAHRAMANMARAŞ

SIKIYÖNETİM UYGULAMASI İLERİCİ KÖYLERE VE SOSYALİSTLERE BASKI BİÇİMİNDE GELİŞİYOR

Kahramanmaraş katliamının suçlusu faşist katiller serbest gezerken, bu ildeki sıkıyönetim uygulaması, ilerici köylere ve bu köylerdeki sosyalistlere yönelik baskısını yoğunlaştırıyor.

Son olarak Pazarcık'ın Davutlar köyü, 25 Ocak günü sıkıyönetim ve polis tarafından basılarak hane hane arandı. Çevresi kuşatılan 80 hanelik köyde, Türkiye İşçi Partisi üyesi Ali Bünül, evinde parti yayınları bulundurduğu gerekçesiyle gözaltına alındı. Ali Bünül, Partili arkadaşlarının çabalarına rağmen halen gözaltında tutuluyor.

Davutlar köyü sosyalistleri, köylerine ve arkadaşlarına karşı girişilen bu yasadışı uygulamayı protesto ederken, hiç kimsenin, evinde parti yayınları bulundurduğu için gözaltına alınamayacağını ve bu baskıların, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda, işçi sınıfının önciliğinde yürüttükleri mücadeleyi engelleyemeyeceğini belirttiler.

• SAKARYA

GREVCİ İŞÇİLERİ DESTEKLEYEN 44 EMEKÇİ GÖZALTINA ALINDI

Sakarya'nın Geyve ilçesinde Belediye işçilerinin 16 aydır yürüttükleri grev sürüyor. Geçtiğimiz günlerde grevci Belediye işçilerini desteklemek, işçi sınıfıyla dayanışma görevlerini yerine getirmek amacıyla grev yerine giden çeşitli demokratik kitle örgütü üyesi 44 emekçi, hiçbir gerekçe gösterilmeksizin gözaltına alındı.

Geyve'nin AP'li Belediye Başkanı ve Geyve Kaymakamı'nın birlikte yürüttüğü operasyon sonucu gözaltına alınan 44 kişi 24 saat aç-susuz bırakıldı, işkence gördü.

Türkiye İşçi Partisi Sakarya İl Örgütünün olayla ilgili açıklamasında, bu tür baskıların, demokrasi güçlerinin eylem ve cephe birliğini engelleyemeyeceği, tersine demokrasi cephesinin kurulması *yolunda daha da kararlı olunacağı bildirildi.*

TEKEL İŞÇİLERİNİN GÜCÜ BURJUVAZİNİN HESAPLARINI BOZACAKTIR!

"Ekonomide liberalizm" adına, devlet işletmelerinin bir kısmının özel sektöre devrini öngören "yağma politikası"na son günlerde sigara fabrikaları da eklendi.

Sigara fabrikalarında iki aydır süren direnişler, işçilerin haklı talepleri, Demirel'in umurunda değildir. Üstelik gazetelerde, ilgili bakanlıkta, sigara fabrikalarının kapatılması yolunda çalışmalar yapıldığından, direnişteki fabrikaların kapatılması halinde işçilere ödenecek kıdem tazminatlarının hesaplandığından sözedilmektedir

Özel sektörün önündeki yolu temizleme pahasına tekel işçilerinin ekmeği ile oynayan Demirel hükümetinin hesapları boşa çıkacaktır. Tekel işçileri, fabrikalarının kapatılmasına izin

Bütün sınıf kardeşlerinin, sendikaların, ilerici partilerin desteğini almışlardır. Sonucu belirleyecek olan bu güç, Demirel'in ardındaki güçten daha üstündür.

• ESKİŞEHİR

DEVLET TERÖRÜ, JANDARMA BASKISI KÖY EMEKÇİLERİNİ YILDIRAMIYOR

Ülkemizi ABD emperyalizminin sınır bekçisi yapmak isteyen tekelci sermayenin baskı ve terörü, artan bir yoğunlukla, işçi sınıfının yanında saf tutan köy emekçilerine kadar uzanıyor.

Son olarak Seyitgazi'de ve Doğançayır köyünde yaratılan olaylar karşısında, çevre köylerin emekçileri, aydınları ve çeşitli örgütlerin yöneticileri bir basın açıklamasıyla kararlı tutumlarını kamuoyuna duyurdular. Yapılcak, Oynaş, Gökçegömey Köylerini Kalkındırma Kooperatifi, Kırka ve Havalisi Maden İşçileri Sendikası, Maden İşçileri Tüketim Kooperatifi, Kümbet Halkodası, Kırka Halkodası, Seyitgazi Halkodası yöneticileri ve Seyitgazi TÖB-DER üyesi öğretmenlerin imzasıyla yayınlanan ortak açıklama özetle şöyle:

"Kahramanmaraş olaylarını protesto eden 1 öğretmenin yanı sıra, 6 öğrenci okuldan uzaklaştırıldı. TÖB-DER ve Seyitgazi Halkevi kapatıldı. Karakolda işkence yapıldı. Şimdiye kadar hiçbir olayın görülmediği Doğançayır köyüne karakol kurulmak istendi. Nedeni açıktı. Köy halkının hemen hepsi ilerici, devrimciydi. Köy halkı karşı çıkınca jandarma halka saldırdı. Halkın kararlı direnişi karşısında jandarma geri çekilmek zorunda kaldı. Eskişehir ve çevre illerden getirilen takviye birlikleri köyü sardı. Halka hakaret edildi, dayak atıldı. 39 kişi gözaltına alındı. İnsanlar iki gün soğuk hücrelerde, ekmeksiz bekletildi.

"Şimdi soruyoruz: Maraş katilleri serbest gezerken, olayı protesto eden halkımız üzerindeki baskıların anlamı nedir? Bulunmayan mazotun, gazın, çayın, şekerin stokçuları biz miyiz? Halkımızın lokmasına el uzatan zamcılar biz miyiz?

"Bölgemizde MHP'li, ÜGD'li faşistlerin yapamadıkları, devlet güçlerine yaptırılmak istenmektedir. Ancak hakim sınıflar şunu iyi bilmelidir ki, baskılar haklı mücadelemizi engelleyemeyecektir. Başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halkımıza ve örgütlerine yönelen antidemokratik uygulamaların, *demokrasi güçlerinin eylem ve cephe birliği* ile boşa çıkarılacağına inanıyor, bu yolda atılan adımları destekliyoruz.

"Yaşasın halkın faşist baskı ve teröre karşı sınırlanmaz direnci!
"Yaşasın faşizme, emperyalizme tekellere karşı mücadelemiz!
"Yaşasın demokrasi cephesi!

• MUĞLA

TÜTÜN EMEKÇİLERİ DİRENİYOR

Muğlalı tütün üreticileri ve onları destekleyen köy emekçileri, Türkiye İşçi Partisi Muğla İl Örgütü önderliğinde açılan kampanyaya, tüm ilçe ve köyleri kapsayan bir yaygınlıkta katıldılar.

"Tütün piyasası zamanında açılmalı, tütün fiyatları asgari yaşam düzeyine göre saptanmalıdır." kampanyası, Muğlalı binlerce üretici ve emekçinin aktif desteğini kazandı.

Gümrük ve Tekel Bakanlığı'na hitaben yazılan ve tütün üreticileri ile köy emekçilerinin imzasına açılmış dilekçelerle yürütülen kampanya, yükselen bir ilgiyle sürüyor.

Tek Parti Tek Cephe yolunda

✱ Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu tarafından yayınlanan "Tek Parti, Tek Cephe" belgesi, ülkemizde sınıf mücadelesinin temel sorunları, bir demokrasi cephesinin örülmesinin ve bilimsel sosyalist hareketin birliğinin koşulları ve unsurları üzerinde geniş kapsamlı değerlendirmeler içeriyor.

Dergimizin kapak sayfasında genel bir özeti ve diğer sayfalarımızda da çeşitli bölümleri yer alan "Tek Parti, Tek Cephe" belgesinin, özellikle demokrasi güçlerinin cephe ve eylem birliği bakımından önem taşıyan bazı bölümlerini başlıklar halinde okuyucularımıza sunuyoruz.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ VE TEKLEŞME

"Bilindiği gibi, işçi sınıfının birliği nasıl işçi sınıfıyla öteki sınıf ve tabakaların çeşitli düzeylerdeki iş ve eylem birlikleri, cepheleri için bir eksen olma işlevine sahipse, işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin birliği de işçi sınıfının birliğinin eksenidir, bu birliğin başarıyla gerçekleştirilmesinin koşuludur.

"Ve yine bilindiği gibi, Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinde birliğin sağlanması, bu görevin en dar anlamında bile, yalnız son yılların değil en azından son 25-30 yılın başta gelen bir sorunudur. Bilimsel sosyalist kadroların, çeşitli iç ve dış etkilerle, tek bir merkez etrafında birleşip mücadeleyi sürdürememiş olmaları hareketimizin temel eksikliklerinden biri olmuştur. Yurdumuzda işçi ve emekçi kitlelerin nesnel durumları ile öznel konumları arasındaki açığın, çocukluk hastalıklarının süregelmesinin, küçük burjuvadevrimciliğinin etkinliğinin kaynağında bu sorunun büyük payı vardır.

"Üstelik, bilimsel sosyalist hareketin birliği sorunu Türkiye'deki hareketin kendi tarihinden gelen ve mutlaka yenilmesi gereken bazı zaaflarla da çözümü güçleşmiş bir sorundur. Dünya bilimsel sosyalist hareketinin Türkiye'deki harekete bakışında proletarya enternasyonalizminin birilkesini, bağımsızlık ve içişlerine karışmama ilkesini titizlikle uygulamış olması, şu ya da bu politika ile değil, en genelde sınıf hareketi ile dayanışma içinde olması doğaldır." (Tek Parti Tek Cephe, s. 84)

"Partimiz ve en genelinde bilimsel sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmini kendi teorik ve pratik temelleri olarak ele alan, bilimsel sosyalist platformdaki iki hareket arasındaki ilişkilerin sağlıklı bir gelişme göstermesi büyük önem taşımaktadır. Bu kapsam dışında bilimsel sosyalist kadro niteliğini taşıma potansiyeline sahip başka dağınık kadroların bulunmasına rağmen, bilimsel sosyalist hareketin birliği görevinin temel çerçevesi bu çerçevedir.

"Özellikle 1978 sonrasında, Türkiye'de sınıf mücadelesinin öğrettikleri —Partimizin bu öğrenmedeki katkısını bir yana bırakıyoruz— giderek bilimsel sosyalist hareketin birliği için daha elverişli olanaklar yaratmıştır. Pazarlıklar ve ortalamalarla değil, gerçeklerin adım adım kendini kabul ettirmesiyle bilimsel sosyalist hareketin ideolojik ve politik platformunun, birlik sağlanacaksa birliğin platformunun açıklığa kavuşması yönünde önemli gelişmeler olmuştur.

"Partimiz tavizsiz bir ideolojik mücadelenin politik esneklik, anlayış ve karşılıklı güvenle birleştirilebileceği görüşündedir. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olmanın ideolojik, politik, örgütsel gereklerine gölge düşürmeksizin, bu yöne doğru mücadele ile sağlanacak bir yönelişi başararak bilimsel sosyalist kadroların tek bir merkez etrafında birleştirilmesinin, tekleşme görevinin başarılmasının olanaklı olduğu görüşündedir.

"Bu süreç elbette çetin bir süreçtir. Büyük sorunları olan bir süreçtir; aşılacak çok engel vardır.

"Ama bu sürece takvim ölçüsüyle bakmamak, uzun ya da nisbeten kısa vadede sonuçlar elde etmenin olanaklı olup olmadığı hakkında peşin hükümlere yönelmemek, sürecin gerektirdiği görevlerin sıralanması ve aşılmasını, engellerin temizlenmesini, yanlışlardan kurtulunmasını, bilimsel sosyalist harekette ilkeli, işlevli, gerçek bir birliğin adımlarının mümkün olan en büyük hızla atılmasını sağlamak gerekmektedir."

Türkiye İşçi Partisi bu konuda bundan böyle de üzerine düşecek tüm görevleri işçi sınıfı hareketinin temel çıkarlarını, mücadelenin genel çıkarlarını en üstte tutmaya özen göstererek, ve özen gösterilmesinde ısrarlı olarak yapacaktır. Bu politikanın temel sorumluluğunu omuzlarında taşımanın bilinciyle mücadele edecektir. TİP karşılıklı saygı ve eşitliğe, her türlü dar hesaplardan, ayrımcılıktan uzak olarak, bilimsel sosyalist parti normlarına gölge düşürmeyen, işçi sınıfının çıkarlarına uygun bir birliğin sağlanması hedefini bir gerçek yapma süreci için mücadele edecek, aynı anlayışı bekleyecektir. Bugün bu anlayışın dışında eğilimler vardır. Ve bu tür eğilimler ağır bir tarihsel sorumluluğu birlikte getirmektedir. Bilimsel sosyalist hareketin bütününün çıkarlarını temel ilkçi alan Partimiz, tekleşmenin en az gecikmeyle ve en az kan kaybıyla sağlanması gereğinin bilincindedir. Sorunun böyle bir anlayışla çözümüne engel olacak ters eğilimlerin etkisizleştirilmesi, giderilmesi yolunda mücadeleyi de kendine görev bilmektedir." (Tek Parti Tek Cephe, s. 89-91)

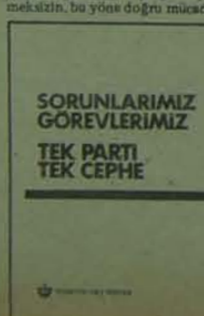

CHP: TEKELCİ OLMAYAN SERMAYE KESİMLERİNİN TEMSİLCİSİ

"Tekelci sermayenin küçümsenmeyecek etkilerine, uzantılarına ve tekelci sermaye ile tüm uzlaşmalarına rağmen, genel hatları ile programı ve özellikle tekellerin saldırılarının yoğunlaştığı dönemlerde yürüttüğü utangoç ve kimi çelişkileri de içeren politikasıyla CHP, esas olarak tekelci olmayan sermaye kesimlerinin sözcülüğünü üstlenen, onu temsil eden bir partidir. Ayrıca CHP'nin kitle tabanında bağımsızlıktan ve demokrasiden yana bir tutuma sahip geniş işçi ve emekçi kesimi yer almaktadır. CHP'nin tabanındaki anti-faşist, anti-emperyalist eğilimlerin büyük ağırlığını ele alan, CHP örgütünün burjuvazinin tekelci ve tekelci olmayan kesimleri ile küçük burjuva ilerici aydınları, köylüleri, sınıf bilinçsiz-işçileri kapsadığını gözönüne alan bir politika savrulmalardan uzak kalabilir, savrulmaları engelleyebilir.

"Cumhuriyet Halk Partisi'ni cephe açısından değerlendirirken, diğer kesimlere ilişkin olarak yapılması gerektiği gibi, durağan bakılamayacağı açıktır. Cephenin oluşması için Cumhuriyet Halk Partisi'ne yaklaşım, sonuçlarını hemen vermeyebilecektir. Diğer taraftan bir süreç içinde CHP'den tekelcietkilerin temizlenmesiyle birlikte gelişen birörgütsel bütünlük, cephenin oluşma ve örgütlenmesi bakımından büyük kazanımlar sağlayacaktır." (Tek Parti Tek Cephe, s. 77-78)

DEMOKRASİ CEPHESİ VE ANTİ-ŞOVENİST MÜCADELE

Doğu ve Güneydoğu'da temel insan haklarını, eşit olma hakkını, ulusal ve insani hak ve değerleri özgürce kullanma ve geliştirme hakkını hedef alan hareketler ve bu hedefleri esas alan örgütlenmeler, anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-şovenist mücadelede özel bir konuma ve öneme sahiptir.

...Tekelci, büyük sermayenin, burjuvazinin en saldırgan, en baskıcı kesimi olduğu gibi, ırkçı, şoven milliyetçi politikanın en ısrarlı savunucusu ve yürütücüsü olduğu da açık bir gerçektir. Dolayısıyla, henüz sorunların çözümüne sınıfsal açıdan bakamayan, ancak, ırkçı, şoven milliyetçi baskılara, özümseme politikasına ve bu çerçevedeki uygulamalara karşı mücadele yürüten ve mücadeleyi esas alan örgüt ve grupların cephede yer alması, cepheye kazanılarak asli unsurlar haline getirilmesi, uygun bir biçimde yerine getirilmesi gereken bir görevdir.

Ancak doğaldır ki, bu ortak mücadele içinde, milliyetçi etkilenmelerden ve şartlanmalardan karşılıklı olarak sıyrılınması, kardeşliğin, isteğe bağlı, gönüllü birliğin de temellerini güçlendirecek ve bu yöndeki süreci hızlandıracaktır. (Tek Parti Tek Cephe, s. 73-74)

"SOL" OPORTÜNİST GRUPLAR VE DEMOKRASİ ÇEVRESİ

"Sol" oportünist, goşist özellikler taşıyan grupların cephe ve eylem birliğinde yerleri olduğu, bu kesimleri demokrasi cephesine kazanmak gerektiği açıktır.

...Her şeyden önce bugün artık gençliğin de ötesinde, küçük üretici kesimde hatta kısmen işçi gençler arasında etkinlik kazanmış olan bu gruplar ile eylem birliğini geliştirmenin yolları aranmalıdır. Daha baştan, bu gruplar ile eylem birliğini sürdürmenin, bu grupları cepheye kazanmanın olanaksız olduğu biçiminde bir değerlendirme yanlış olacaktır. Bu gruplara en geniş eylem birliğinin gereği anlatılmak ve kabul ettirilmek zorundadır. Ne var ki bu hareketin sınıfsal niteliği bir an bile gözden kaçırılmamalı, küçük burjuva tepkici özü açıkça ve titizlikle değerlendirilmelidir. Goşizmin iradeciliği, sabırsızlığı esas alan ve maceracı bir karakter taşıyan tahlil ve eylemlerinin çoğu zaman demokratik güçlerin eylem birliğine demokrasi güçlerinin mücadele bütününe zarar verecek boyutlara ulaştığı, hatta devrimci potansiyeli erittiği unutulmamak zorundadır. (Tek Parti Tek Cephe, s. 74-75)

MAOCU GRUPLAR

"Anti-faşist mücadelede, iç ve dış gericiliğin uzantısı durumunda olan maocular ile mücadele büyük önem taşır. Artık maoculuğun iç ve dış gericiliğin yedek değil, asıl kollarından birisi olduğu giderek daha fazla ortaya çıkmaktadır. Maoculuk ile tutarlı, kararlı, dişe diş mücadele etmeyen bir demokrasi cephesi önemli zaaflar taşır. Bu arada belirtelim ki "sosyal emperyalizm", "sosyal faşizm" değerlendirmesini yapan gruplar, görünürdeki farklılıklarına karşın maocu bir karakter taşırlar, dolayısıyla da bu gruplarla da mücadele aralıksız sürdürülmek zorundadır. Çeşitli "sol" oportünist grupların, içinde bulunduğumuz durumu yanlış bir biçimde değerlendirmelerinin de bir sonucu olarak "sosyal emperyalist", "sosyal faşist" sözcüklerini dillerinden düşürmeyen gruplarla birlikteliği ön plana çıkarmaları sonuçta bu grupları da anti-komünizm doğrultusuna sokabilecek bir tutumdur. Bu noktada, küçük burjuva özellikler taşıyan gruplarla eylem birliğinde ve bunları cepheye kazanmakta ele alınması gereken vazgeçilmez bir ideolojik mücadele alanı ortaya çıkmaktadır." (Tek Parti Tek Cephe, s.76)

ANKARA

TİP'İN "GENÇLİK SORUNLARI" TOPLANTISININ SIKIYÖNETİMCE YASAKLANMASI ÜZERİNE ORTAK BASIN TOPLANTISI YAPILDI

Türkülerimizi engelleyemezler

"Gençlik Sorunları" toplantısına çağrılı sanatçıların basın toplantısı

Türkiye İşçi Partisi'nin, birincisi 20 Ocak gecesi İstanbul'da yapılan ve gençliğin eylem birliği yolunda önemli bir adım olarak değerlendirilen "Gençlik Sorunları" toplantılarından, 9 Şubat gecesi Ankara'da yapılacak olan ikincisinin son anda Sıkıyönetimce yasaklanması üzerine, Türkiye İşçi Partisi Ankara İl Örgütü lokalinde ortak bir basın toplantısı düzenlendi.

Toplantıya katılacak gençlik örgütleri temsilcileri ve konuk sanatçıların da yer aldıkları basın toplantısında bir konuşma yapan TİP Merkez Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay, özetle şunları söyledi:

"Kapatılan ve baskı altında tutulan gençlik örgütleri temsilcileri ve ülkemizin ünlü sanatçılarının da konuk olarak katılacakları bu toplantının yasaklanması, sıkıyönetimin ve iktidarın hiçbir yasal dayanağı olmayan anti-demokratik bir uygulamasıdır. Gerici-faşist güçlerin ve onların iktidarlarının saldırısı, doğrudan siyasi parti çalışmalarının engellenmesine kadar vardırıldı. Partimizin ve demokratik güçlerin mücadelesi durdurulamaz! İzmir'de, Antalya'da, Tekel'de ve ülkenin dört bir yanında işçi sınıfının, demokratik güçlerin kararlı direnci çığ gibi büyüyor. **Demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini sağlama** yolunda kararlı adımlar atılıyor. Partimiz bu mücadelede özveriyle, ön safta yer alıyor. Bunu hiçbir güç engelleyemeyecektir!"

GENÇLİK GELECEK GELECEK SOSYALİZM!

GENÇ ÖNCÜ Merkez Yönetim Kurulu üyesi Gürbüz Özaltınlı ve İlerici Gençler Derneği Ulus Şube Başkanı Fevzi Aker de ortak açıklamalarında şu görüşlere yer verdiler:

"Türkiye İşçi Partisi'nin kapatılan, çalışma yasağı konan ya da ağır baskılar altında tutulan gençlik örgütleriyle dayanışma amacını taşıyan bu toplantısına karşı takınılan tutum, tekellerin, gerici-faşist güçlerin ne denli korktuğunu göstermiştir. Korkuları boşuna değildir. Biz örgütlendikçe, faşizme karşı **demokrasi cephesini ve gençlik cephesini** ördükçe yenilmez oluruz. Gelecek, bir avuç tekelcinin, faşistin elinde değil, bizlerin emekçi ellerimizde yükselecektir. Gelecek bizlerindir."

Basın toplantısında, Ruhi Su, Timur Selçuk, Şanar Yurdatapan YENİ TÜRKÜ Topluluğu ve İŞÇİ KÜLTÜR Korosu temsilcileri adına bir açıklama yapan Melike Demirağ ise özetle şunları söyledi,

SANATÇILAR DA DEMOKRASİ CEPHESİ İÇİN GÖREV BAŞINDA!

"Türkiye İşçi Partisi'nin, çağrılı olduğumuz ve katılmayı demokratik bir görev bildiğimiz bu toplantısının yasaklanması, yalnızca Partiye yönelik anti-demokratik bir uygulama değildir. Bu yasaklama aynı zamanda biz ilerici, demokrat, yurtsever sanatçıları susturmaya, halkımızın şarkı ve türkülerini söyletmemeye, dinletmemeye yöneliktir. Baskılar, ne halkın türkülerini, ne de bizim onları söylememizi engelleyebilir. Bu anti-demokratik uygulamayı kınarız!"

"Antifaşist kültür ve sanat adamları ve bunların örgütleri sanat kuruluşları, demokratik güçlerin, özgürlüğün sadık ve etkin birgücüdür. Demokrasi cephesinin oluşturulmasına ve çalışmalarının yürütülmesinde bu önemli grubun yaratıcı katkılarının mümkün olan en geniş ölçüde sağlanması başlıca sorunlardan biridir."

("Tek Parti, Tek Cephe", S. 82)

gençlik gelecektir

Gençlik cephesi için

Türkiye gençlik hareketi, uzun yıllardır örgütsel dağınıklık ve örgütsüzlük içinde karşı devrimcilerin saldırılarını göğüslemeye çalışıyor. Ancak bu durum adım adım aşılıyor, gençliğin yığınsal eylem birliği oluşturuluyor, antifaşist gençlik cephesinin örülmesi için çalışılıyor. Gençlik cephesi örülebildiği ve doğaldır ki eylem içinde örülebildiği oranda, Türkiye gençliğinin ne denli engin bir güç olduğu da pratikte yaşanacaktır, yaşanmaya başlanmıştır bile.

Gençliğin eylem birliğinin örülmesi yolunda GENÇ ÖNCÜ, İGD, SGB, DDKD'nin geçtiğimiz yılın Kasım ayında gerçekleştirdikleri çalışmalar önemli adımları oluşturdu. Bilimsel sosyalist gençlerin, gençliğin geniş eylem birliğinin çekirdeği olarak nitelendirdikleri bu eylem birliği önemli işler başardı. Ancak, yeni işlevler yüklenmek durumundayken de SGB'nin ve giderek DDKD'nin engellemeleriyle karşılaştı. SGB "merkezi siyasi birlik olmadan gençliğin yapacağı iş yoktur" diyerek, yönlendiricisi politik hareket tarafından gençliğin eylem birliği bir "koz" olarak kullanılmak istendi. Gerçeklerin anlatılması ve ikna, bugüne kadar başarılamadı. SGB bugün de aynı gerekçesini sürdürerek Genç Öncü'lerin ve İlerici Gençlerin çağrılarını yanıtsız bırakıyor.

Devrimci Demokrat Gençler de etkin olduğu yörelerde örgütler arası görüşmelerde değişik gerekçeler ileri sürerek eylem birliğine "hayır" dedi. Görünürde Devrimci Demokrat Gençler de SGB ile aynı yanlış eğilimi taşıyordu.

Türkiye İşçi Partisi'nin "Gençlik Sorunları" adıyla ilk kez İstanbul'da düzenlediği toplantıda bazı örgüt temsilcilerinin eylem birliği için olumlu sayılamayacak konuşmalarına karşın toplantı tümünde gençliğin eylem birliği için önemli bir adım daha atılmasını sağlamıştı. Ne var ki SGB'nin engelleyici yaklaşımı son bulmamış olacak ki, Ankara'da yinelenecek olan toplantıya katılmak istemediklerini belirtmekten çekinmediler. Ankara'da düzenlenen toplantı sıkıyönetimce engellenince de TİP'in, çağrılı örgütlerin ve sanatçıların da katılacağı kapsamda düzenlediği basın toplantısına da gelmeyerek, SGB eylem birliği için ne denli istekli olduğunu kanıtlamış oldu!

Ancak gençliğin eylem birliğinin önünde duran sorunlar bunlarla da bitmemektedir. Doğaldır ki bilimsel sosyalizmi rehber edindiğini söyleyen bir örgütün, SGB'nin öznel gerekçelerle sürdürdüğü engelleyici tavrın aşılması; ikna yoluyla eylem birliğinin örülmesi için bu örgütün de çekirdekte görev yüklenmesinin sağlanması büyük önem taşımaktadır. Ne var ki koşullara bağlanıp kalmaksızın ilerici gençlik hareketi içinde yeralan diğer gençlik örgütlerinin de eylem birliklerine çekilmesi görevi bilimsel sosyalist gençliği beklemektedir.

Bugünden böylesine bir eylem birliği içinde yeralabilecek bilimsel sosyalizme inanan ve goşizmden de etkilenen gençlik örgütleri bulunmaktadır. En ufak bir dar anlayışa saplanmaksızın ve hayalci yaklaşımlardan uzak kalarak, gençliğin eylem birliği içinde yeralabilecek bu örgütlerle ilişkilerin geliştirilmesi, böylelikle gençlik cephesinin örülmesi yönünde önemli bir adım daha atılması gerekmektedir. Hayalci de olmamak son derecede önemlidir. Antifaşist saflarda bulunmakla birlikte goşist nitelikleri çok öne çıkan kimi gençlik gruplarının böylesi bir eylem birliğine en baştan katılabileceklerini beklemek yanlış olacaktır. Bu tür gençlik örgütleri ve bunların oluşturdukları ortaklıklara karşı da esnek, yapılanların birbirini kösteklemeyeceği, giderek ortak hareketlere dönüşebilecek bir anlayışla yaklaşmak gerekmektedir.

Tüm bu görevleri, bilimsel sosyalist gençlik örgütlerinin oluşturacağı bir çekirdeğin gereğince başaracağı açıktır. Ancak böylesi bir birliğin de önünde önemli sorunlar bulunmaktadır. Ve gençlik hareketinin antifaşist demokrasi cephesi yanında etkin yerini alması için kaybedilecek zaman da yoktur, olamaz. Bu anlamda işçi sınıfı partisinin yolunda yürüyen gençlik örgütünün üzerine büyük sorumluluklar düşmektedir.

TRT

"TRT Çocuğu" Doğan Kasaroğlu'nun geçtiğimiz ay içinde İstanbul Radyosu ve İstanbul Televizyonunda yaptığı toplantılar ve bu toplantılarda TRT çalışanlarının örgütlü mücadelesine karşı takındığı tarafsız(!) ve demokratik (!) tutum, Ankara'daki yardakçıları eliyle de sürdürüldü. Televizyon Daire Başkanı Erdinç Sağlam'ın, Çocuk Yayınları Şubesi'nde açıkça TRT-DER'e ve üyelerine karşı olduğunu belirtmesinden sonra, Haber Dairesi Başkanı Muammer Yaşar Bostancı ve daha küçük müttefikleri eliyle TRT çalışanları üzerindeki baskılar artırıldı ve TRT-DER, TÜM-DER gibi demokratik meslek örgütlerinden istifalara yönelik bir kampanya başlatıldı.

"TRT çocuğu"nun TRT operasyonu

Her türlü örgütlenmeye karşı olduğunu belirtmekten entellektüel bir zevk duyan çağdaş(!) genel müdür "TRT çocuğu" Kasaroğlu ve ekibi, Karataş artığı TRT-BİR'i, anlaşılan örgütten saymamaktadır. TRT-BİR üyesi olduklarını her yerde yineleyen, biri Hürriyet gazetesinin TV reklamlarında arz-ı endam eylemekle maruf iki kadın spiker, TRT'nin iki Ülkü'sü, her nasılsa Kasaroğlu yönetiminin işbaşına gelmesiyle birlikte ekrana yeniden döndüler.

Ama bilinen odur ki, ilerici, demokrat, yurtsever TRT çalışanları, başlarında şimdiye kadar çok TRT çocuğu görmüşlerdir ve bu türden çocuklar, onların demokratik haklarını kullanmasını, anayasal görevlerini yerine getirmesini engelleyemeyecektir.

Dr.ERKAN OYAL GÖZALTINA ALINDI

Ocak ayı sonunda yapılan Genel Kurul toplantısında yeniden TRT-DER Genel Başkanlığına seçilen Dr. Erkan Oyal, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nca gözaltına alındı. İlerici, demokrat, yurtsever kişiliğiyle TRT çalışanlarının desteğini kazanmış olan Dr. Oyal'ın gözaltına alınış nedeni açıklanmadı. Ancak TRT-DER Genel Başkanının gözaltına alınmasına, kurum içi ve üst düzeyde bazı ihbarların yol açtığı ve asıl hedefin, TRT çalışanlarının örgütlü mücadelesini geriletmek olduğu belirtiliyor.

"İHBARLAR, JURNALLER, KIYIM VE SÜRGÜNLER TRT ÇALIŞANLARINI YILDIRAMAYACAKTIR"

• TRT-DER Genel Başkan Yardımcısı Çetin Öner'in YÜRÜYÜŞ'e demeci

Genel Başkan Dr. Oyal'ın gözaltına alınması üzerine, dergimize bir demeç veren TRT-DER Genel Başkan Yardımcısı Çetin Öner, yeni TRT yönetiminin TRT'yi belli bir siyasal hareketin borazanı haline getirmeyi amaçladığını, bunun için de kurumdaki ilerici, yurtsever, demokrat kişileri ve onların demokratik, mesleki örgütlerini sindirmeyi planladığını belirtti. Günümüz koşullarında TRT'deki tüm yurtseverlere, tüm demokratlara ve onların örgütlerine düşen görevin, bu baskı ve kıyımlara karşı güçbirliğini oluşturmak ve yasadışı her türlü işlem ve uygulamaya karşı yasal yollardan direnmek olduğunu söyleyen Öner, özetle şöyle devam etti:

"Yeni TRT yönetimi saldırılarını, kıyım, sürgün, tehditten ileri boyutlara ulaştırmış, bu kez jurnalciliğe başlamıştır. Yönetimin muteber kişileri, TRT-DER Genel Kurulu'nda yayınlanan kimi bildirileri – Sanki yasadışı nesnelermiş gibi – gerekli yerlere ileterek Dr. Oyal'ın gözaltına alınmasına zemin hazırlamışlardır.

"Bilinmelidir ki, bu baskılar TRT çalışanlarını yıldıramayacaktır!

"Bay Kasaroğlu ve ekibi amaçlarını gerçekleştiremeyecektir!

"TRT'nin namuslu, yurtsever fikir ve sanat işçileri daha da bilinçlenecek, saflarını daha da sıklaştıracaktır!"

NAZIM HİKMET VE BERTOLT BRECHT!

İkisi de insanlığın sınıfsız ve sömürüsüz bir dünyaya kavuşması için sömürüye, zulme, zorbalığa, faşizme, her türlü gericiliğe karşı savaştı!

İkisi de Lenin Barış Ödülü'nü aldı!

İkisi de komünist!

Nazım şiirleri, oyunları ve yazılarıyla, karanlığı egemen kılmak isteyenlerin yüreğine korku saldı! Brecht de öyle!

İkisi de sosyalist gerçekçi sanatı örgün yaratılarıyla zenginleştirdiler.

Nazım Hikmet 15 Ocak 1902'de, Brecht 10 Şubat 1898'de doğdu.

Şu günlerde Nazım'ın doğumunun 78., Brecht'in doğumunun 82. yıldönümlerini kutluyoruz.

Dünya proletaryası gönlünde ve bilincinde yaşattığı bu iki ölümsüz sanatçıyı unutmayacak!

CARTER'IN OLİMPİYAT OYUNU

Carter'ın Olimpiyatları engelleme oyunu suya düşerken, Sovyet emekçileri Olimpiyat ödüllerini kendi elleriyle hazırlıyorlar

Emperyalizmin tüm propaganda makinesini seferber eden Başkan Jimmy Carter Olimpiyatları boykot etme konusunda yanlış bir hesap yaptı 1980 Moskova Olimpiyatlarını kendisiyle birlikte boykot edecek 20 kadar "hür dünya ülkesini" bir araya toplamak için yılbaşından bu yana bir kampanya yürüten Beyaz Saray, sonunda geçtiğimiz hafta ortalarında Uluslararası Olimpiyat Komitesinin toplantısına katılan 73 ülkenin temsilcilerinin tümünün —ABD temsilcileri de dahil olmak üzere— Moskova'ya gidilmesi kararını almalarından sonra bu kampanyaya son vermek, ya da boykot lafını unutup başka yönlerden devam etmek zorunda kaldı.

BAYAN CARTER VE MUHAMMED ALİ

Moskova Olimpiyatlarını boykot etme düşüncesi, Afganistan devrimine Sovyetler Birliği'nin aktif askeri destek sağlama kararından bir hafta sonra Beyaz Saray'da Jimmy Carter ile ABD'nin Moskova Büyükelçisi Thomas Watson arasındaki bir konuşma sırasındadoğdu. Carter, Moskova Büyükelçisine, "Tom, Sovyetleri cezalandırmak için acaba ticari ambargo mu yoksa Olimpiyatları boykot etmek mi daha etkili olur?" diye sordu. Carter'ın Moskova Büyükelçisi Tom da, Başkan'ına "Elbette Olimpiyatları boykot etmek daha etkili olur" cevabını verdi. Böylece Beyaz Saray görevlileri Moskova'yı boykot edecek 20 kadar "müttefik" aranaya koyuldular. Bu amaçla Bayan Rosalyn Carter ile Başkan Yardımcısı Warren Christopher da Batı Avrupa başkentlerinde "müttefiklerini" kapı kapı gezmeye başladı. Kampanyaya ağzı laf yapmasıyla tanınan dünya şampiyonu boksör Muhammed Ali bile katıldı. Carter'dan Hindistan'da bir telefon mesajı alan Muhammed Ali Afrika ülkelerine gitti. Beyaz Saray'ın boykot çağrılarının başarılı olduklarını söylemek olanaksızdı.

SAVAŞ ÇIKARAMAYIZ Kİ, NE YAPALIM!

Boykot çağrısının ardındaki felsefeyi belki de en güzel tanımlayan bir Beyaz Saray görevlisi oldu. Gazetecilere şöyle diyordu Beyaz Saray görevlisi:

"Savaş çıkaramayız, insanları bombalayamayız, öyleyse kızgınlığımızı belirtmek için modern dünya koşullarında başka ne yapabiliriz?"

Boykot kampanyası sürerken, Sovyetler Birliği yöneticileri de Sovyet sporcularının her türlü spor olayına katılacaklarını açıklıyorlar, ABD'de Lake Placid'de yapılacak 1980 Kış Olimpiyatlarına gideceklerini üzerine basa basa belirtiyorlardı.

ABD Ulusal Olimpiyat Komitesi Başkanı Robert Kane ve Yardımcısı Don Miller Beyaz Saray'ın boykot çağrısına karşı çıkıyorlar, boykot yapıldığı takdirde ABD'nin Olimpiyat ülkelerine ihanet ettiği suçlamasıyla karşı karşıya kalacağını söyliyorlardı.

Boykot çağrısı tutmayacaktı. Yalnızca, günümüz dünyasındaki siyasal koşullara aykırı olduğundan değil, aynı zamanda Amerikan sisteminin temel ilkeleri ile çeliştiğinden de.

YA OLİMPİYAT YATIRIMLARI?

ABD'nin kitle iletişim alanındaki en büyük tekellerinden NBC (National Broadcasting Co.) daha şimdiden Olimpiyatları naklen yayınlamak için 100 milyon dolarlık yatırım yapmıştı. Olimpiyat yayınında yer alacak reklamların dakikası 190 000 dolardan satılmıştı bile. Olası bir boykot, NBC şirketine 9 milyon dolar kaybettirecekti. Levi's blucin firması Amerikalı atlet ve yöneticileri giydirmek için 12 milyon dolar harcamıştı. Blucinli Amerikalılar Moskova'da Amerikan yaşam biçiminin ne güzel propagandasını yapacaklardı. Harcanan paralardan ve bu propagandadan vazgeçilebilir miydi? Bu ABD firmalarının dışında Batı Avrupa'dan da bir yığın firma Olimpiyat hazırlıkları için milyonlar harcamışlardı. Federal Alman Puma ve Adidas spor malzemeleri firmalarının bu işe yatırdıkları paranın haddi hesabı yoktu. Olimpiyatları boykot etmek bu yüzden "kar özgürlüğünü" sınırlamak demekti! İşte Beyaz Saray'da bir akşam Moskova elçisi Tom ile konuşan Başkan Jimmy Carter bu hesapta yanılmıştı.

Moskova Olimpiyatları, 1894 yılında modern Çağın olimpiyatları başlarken amaç ülkesi olarak konan, "Her dört yılda bir, tüm ulusların sporcularını barış, beraberlik ve kırıcı olmayan bir biçimde yarışmalarda bir araya getirmek" çerçevesi içinde yapılacaktı.

Emperyalizm büyük oyunuyor. Hiç yoktan bahaneler çıkarıp, durup dururken detantı, barışı bir kenara itip, dünya'ya, silah tacirlerinin cebini doldurmak, tekelci büyük sermayenin sömürü alanlarını korumak için yeni bir silahlanma yarışı, giderek eskisinden çok daha karanlık bir soğuk savaş dönemini dayatmak kolay değil. Oyunun kuralları hep aynı. Oyun aynı oyun. Umacı aynı, bahane aynı, adları, yüzleri değişse de, aktörler aynı.

"İnsan Hakları" havariliği emperyalizmin soğuk savaş kışkırtmalarında hiçbir şekilde ihmal etmediği istismar araçları arasında yer alıyor. Bu konuda taktiği iki yönlü. Birincisi Sovyetler Birliği ya da sosyalist topluluğa dahil olan ülkelerde sayıları iki elin parmaklarını geçmeyen bazı "ayrılıkçı" ya da sosyalizm aleyhtarı kişileri, sözü geçen ülkelerin yasalarına karşı gelmeye kışkırtmak, bu kişilerin iyice azıtan eylemleri karşısında yasalar işlemeye başlayınca da "İnsan hakları elden gidiyor" yaygarası kopartmak, kuşkusuz böylece de, sosyalist rejimlerde insan haklarının uluorta çiğnendiği görüntüsünü vermek. İkincisi, insan hakları havariliği kisvesine bürünerek üç-beş uyumsuzun değil, özü ve pratiğiyle büyük kitlelerin insan haklarının ayaklar altına alınması üzerine temellenen sermayeci düzenin "ayıbını" gözardı etmek.

Akademisyen Saharov'un sosyalizm düşmanlığını iyice azıtarak, sonunda, Sovyet yasalarını yine de büyük müsamaha ile harekete geçirmek zorunda bırakmaksızın, emperyalist propagandanın Afganistan olaylarıyla en üst düzeye tırmandırıldığı zamana denk düşmesini basit bir raslantı olarak görmek mümkün müdür? Soruyu olumlu yanıtlamak olanaksız. Çünkü emperyalizmin "İnsan Hakları" Sirk'inde rol alan "ayrılıkçı" kişilerin hemen tümü böylesine "münasip" ve "uygun" zamanlarda "eylemlerini" iyice azıtarak "sorun olmaya" çaba göstermişler, çoğu zaman da bu onursuz "zamanlamada" başarılı olmuşlardır.

● hüseyin baş

Sirk

Siniavski, Soljenitzin, Pliuç, Medvedev, Amalrik, Bukovski, Brodski de "efendilerinin" cennetinin yolunu tutmadan önce işlevlerini aynı biçimde eksiksiz yerine getirmişlerdir. Her biri ayrı ayrı emperyalizmin o günkü anti-sosyalist propagandanın ya da herhangi bir gerici politik manevranın zavallı, ne var ki son derecede etkin birer piyon olarak kullanılmışlardır. Dahası bunlar, dün olduğu gibi bugün de kullanılmaya devam etmektedirler.

Le Monde gazetesinde, "ayrılıkçı" takımın "başeserlerini" basıp yayınsatıyla ünlü bir yayınevi'nin, emperyalizmin adeta bir forsa gibi kullandığı bu talihsiz piyonların tümünü bir arada sergileyen ilanı "Onlar susmayı reddettiler..." başlığını taşıyor. Şimdi geliniz "İnsan Hakları" Sirk'inin en yetenekli elemanlarından Akademisyen Saharov'un susmadığı zaman neler söylediklerine kulak verelim. Nobel Barış Ödülü sahibi ünlü "İnsan Hakları" savunucusu akademisyenin her biri birbirinden insancıl düşüncelerinden bazıları şöyle:

"ABD'nin bayasız Vietnam saldırısına arka çıkmak, ABD'yi Vietnam'lı yurtseverlere silah yardımında bulunan Sovyetler Birliği'ne bu yardımdan vazgeçmesi için baskı yapmaya çağırmak, Şili'deki kanlı Pinochet diktasını utanmadan "güçlenme ve rönesans" devri olarak selamlamak, yine Amerikan hükümetinden, Sovyet uçağını kaçırarak bir hostesi öldüren pilotları da ağır yaralayan acımasız ve hain hava korsanları baba oğul Brazinkas'ları Sovyet adaletine teslim etmemelerini istemek, Moskova metrosuna bomba atarak kadın ve çocukları öldüren tedhişçileri savunmaya kalkmak, Sovyetler Birliğine, sosyalist dünyaya, giderek sosyalizme saldırmak, kara çalmak için hiçbir fırsatı kaçırmamak ve bu pis ve onursuz görevi emperyalist propagandanın çıkarlarına göre ustaca zamanlamak..."

İnsan Hakları savunucusu ve "kurbanı" Saharov bu.

TAHRAN

Kutbizade- ABD ilişkileri

* 6 Amerikalı nasıl kaçırıldı?

Tahran politik çevrelerinden kaynaklanan son haberlere göre, 6 Amerikalının Kanada Büyükelçiliği görevlileriyle birlik'e kaçırılması, İran Dışişleri Bakanı Sadık Kutbizade'nin katılışı ve onayıyla hazırlanan bir plana dayanarak gerçekleştirilmiştir. Bu plan ABD'nin Tahran Maslahatgüzarı ve Kutbizade'nin şahsi rehnesi olan ve Kutbizade'nin onayıyla Washington'la sürekli telefon bağlantısı sağlayan Leyngen aracılığıyla Amerikalılara sunulmuştur.

Tahran politik çevrelerinin güvenilir haber kaynakları, olayın perde arkası gelişimini şöyle açıklıyorlar:

ABD Büyükelçiliğinde rehin tutulanlar arasındaki dört kişi son derece esrarlı bir biçimde ortadan kayboluyor. CIA ajanı oldukları kesinlikle bilinen Robert Anders, Henrilee Schatz, Josef Stafford ve Mark Lijek adındaki Amerikalıların kayboluşlarının ardındaki esrar perdesini kaldırmak için işçalcı öğrenciler seferber oluyorlar. İran Dışişleri Bakanının onayıyla Kanada Büyükelçiliğine sığınan CIA ajanlarının ele geçirilmesinden ve dolayısıyla kendisi ile ABD arasındaki ilişkilerin su yüzüne çıkmasından korkan Kutbizade son derece telaşlanıyor. Ve adı geçen dört CIA ajanıyla, K. Stafford ve C. Lijek adlı iki görevli eşinin İran'dan kaçırılmasına yardım edebileceğini Leyngen aracılığıyla Amerikalılara bildiriyor. Büyükelçe Kanada Büyükelçiliği görevlileri Tahran'dan ayrılırken pasaportlarını Kutbizade'nin emriyle istünkörü yoklanıyor.

Bu haberler, Kutbizade'nin altı CIA ajanının İran'dan kaçırılmasına gösterdiği tepki ve protestonun, olayın içindeki rolünü gizlemeye yönelik ikiyüzlü bir tutum olduğunu ortaya koyuyor. Kutbizade iyi biliyor olmalı ki, kendisinin Amerikalılarla gizli ilişkileri ortaya çıkarsa, yalnızca kızgın öğrencilerin değil, tüm İran toplumunun öfkesine hedef olacak ve politik kariyeri ile birlikte, daha önemli şeyler de yitirecektir.

Öte yandan Beni Sadr'ın İran devlet başkanlığına seçilmesinin ABD yönetimi tarafından sevinçle karşılandığı ve Washington'un, Beni Sadr'ın Amerika'nın İran'daki eski, konumuna yeniden ulaşmasına yardımcı olacağını umduğu haber veriliyor. Beni Sadr'ın Humeyni'nin tam kontrolü altında bulunduğu şu sırada ABD ile yakınlaşma yönünde adım atamayacağı, ancak ABD'nin bir süre sonra Humeyni'nin İran sahnesinden çekilmesini beklediği bildiriliyor. İran Kürdistan Demokrat Partisi yöneticileri tarafından yapılan bir açıklamada, Beni Sadr'ın ABD ile ilişkilerini İran Merkez Bankası Başkanı Ali Rıza Nobari'nin sağladığı bildirildi.

1971-1973 yıllarında Stanford Üniversitesi'nde öğrenim gören Nobari, Pasifik Araştırma Merkezinde çalışan ve CIA'da görevli Lenny Siegel'le dostluk ilişkileri bulunuyordu. Nobari'nin eşinin şimdi de Stanford'da kaldığı bildiriliyor.

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki HİLİÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Nesret KOCABIYIKOĞLU ● Teknik Sekreter: Bülent ARTAMLI ● Yönetim: Konur Sok. 13/8 Kızılay - ANKARA Tel: 17 45 51 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Cemberlitaş - İSTANBUL Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: Info-Türk Ajansı 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles BELÇİKA, Tel: 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 72.500 TL., Arka kapak siyah beyaz 18.000 TL., İç sayfalar sütun santimi 200 TL. ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

● Abone Koşulları: Yıllık 400.-TL., altı aylık 200.-TL. ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM. ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM. ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● Ödeme adresi: TÜRKİYE: YÜRÜYÜŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 ● AVRUPA: Info-Türk banka hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles - BELÇİKA